HALKIN SESİ 142

3 OCAK 1978
4 LİRA

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

HALKIN SESİ 119

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

MC'NİN GELECEĞİ VARSA GÖRECEĞİ DE VAR!

HALKIN SESİ 81

2 KASIM 1976
250 Kuruş

KAMUOYU SALDIRIYI NEFRETLE KARŞILADI

Profesör Sanalan'a saldıran faşistler yakalanmalı ve cezalandırılmalıdır

Hacettepe Üniversitesi Fizik Bölümü Başkanı Profesör Dr. Yalçın Sanalan iki faşistin saldırısına uğrayarak yaralandı. Yurtsever bir öğretim üyesi olan Yalçın Sanalan, faşistlerin öğrenim özgürlüğünü ortadan kaldırmaya yönelik saldırılarına karşı çıkıyordu. Bundan dolayı sık sık tehdit ediliyordu. Son olarak, Şükrü Bulut'un katili olduğu halde elini kolunu sallayarak dolaşan Fatih Yurdal ile Burhan Kavuncu adındaki faşistler tarafından tehdit edildi.

Faşistlerin giriştiği her saldırı halkın daha güçlü tepkisiyle karşılaşıyor. Bu tepki onları daha da tec..t ediyor. Öğrenim özgürlüğünü ve can güvenliğini ortadan kaldırmaya yönelen bu saldırı kamuoyunun nefretini topladı. Hacettepe Üniversitesi öğretim üyeleri, öğrencileri ve çalışanları yürüyüş yaparak olayı protesto ettiler. Meclisin ve Başbakanlığın önüne siyah bir çelenk bırakan öğretim üyeleri saldırganların "aşırı sağ eğilimli fanatikler" olduklarını belirterek, bir an önce yakalanmalarını istediler.

Cumhurbaşkanı Fahri Korutürk ve Bülent Ecevit saldırıyı kınadıklarını ve saldırganların bir an önce yakalanmasını istediklerini belirttiler.

Milli Birlik Grubu ise, "iktidarın gölgesinde yöneltilen bu saldırıları önlememek vatana ihanettir. Herkesi bu saldırılara dur demeye çağırıyoruz. Bu saldırıyı şiddetle protesto ediyoruz." dedi.

Bütün üniversite ve akademiler ayrı ayrı bildiriler yayınlayarak saldırıyı kınadıklarını, bu saldırıların can güvenliğini ve öğrenim özgürlüğünü ortadan kaldırmaya yönelik olduğunu açıkladılar.

Ege Üniversitesi öğretim üyeleri, öğrencileri saldırıyı kınamak için bir yürüyüş düzenlediler. Yürüyüşe 10 bin kişi katıldı. Yürüyüşün sonunda bir konuşma yapan Tıp Fakültesi Dekanı Baha Taneli, Prof. Dr.Yalçın Sanalan'a yapılan saldırıyı şiddetle kınadıklarını belirtti.

Diyarbakır Tıp Fakültesi öğrencileri de saldırıyı protesto etmek amacıyla boykota başladıklarını açıkladılar.

Her geçen gün daha geniş bir kitlenin sorunu haline gelen can güvenliği ve öğrenim özgürlüğünün sağlanması faşist katillerden hesap sorulmadan gerçekleşemez.

POLİS DGB'Yİ BASTI

MC'nin örgütlenme özgürlüğüne karşı giriştiği saldırıyı protesto ediyoruz

MC giderayak dernekler üzerindeki baskılarını da yoğunlaştırdı. Bugüne kadar "ihbar var" gerekçesiyle dernek basan, "sol yayın bulundu" diye örgüt kapatan MC'nin polisi, şimdi de 18 yaşından küçük kişiler bulunduğu gerekçesiyle İstanbul'da 15 örgütü kapattı. Son olarak polis Devrimci Gençlik Birliği (DGB)'nin bastı ve aynı gerekçeyle kapatmakla tehdit etti.

MC derneklere karşı giriştiği bu saldırılarla halkın örgütlenme özgürlüğünün can düşmanı olduğunu bir kere daha göstermiştir. Üstelik polisin kapatmaya gerekçe olarak gösterdiği 18 yaşından küçük gençler, ne dernek yöneticisi ne de bu derneklerin üyesidirler. Dernekleri basan polis tamamen kanunsuzluk içindedir. Öyle ki, dernekte arama yapmak için gerekli kanuni belgeleri bile bulunmamaktadır. DGB Başkanı Bülent Baş basına yaptığı bir açıklamada derneğin basılması olayını şöyle anlatmıştır:

"Derneğimiz eli tomsonlu polisler tarafından kanunsuz olarak basıldı. Arama izni sorduğumuzda polisler küfür ederek üzerimize saldırdılar. Ben ve bazı dernek üyesi arkadaşlar tekme tokat saldırıya ve küfürlere maruz kaldık. Polis kanunsuz olarak yaptığı aramada yasal yayınlara 'toplatılmış olabilir' gerekçesiyle el koydu. Baskını yöneten polis komiseri 'derneğinizi kapatacağım' diye tehditler savurdu."

DGB, DLB (Devrimci Liseliler Birliği), DLD, Bakırköy Halk Kültür Derneği, Kartal Halk Eğitim Derneği, Tutuklu ve Mahkumlarla Dayanışma Derneği ortak olarak yayınladıkları bir bildiriyle derneklere yapılan baskıları kınadılar.

İstanbul, Reyhanlı, Adana ve Cihanbeyli'de faşist saldırılar

MHP'li komandalar 29 Aralık günü İstanbul Teknik Üniversitesini işgal ettiler. İTÜ'de hiç bir güce sahip olmayan faşistler sabahın 4'ünde okulda kimsenin olmamasından yararlanarak dışardan topladıkları adamlarıyla okula girdiler. Öğrencileri okula almadılar, etraftaki öğrencilere ve halka ateş açtılar. Polis, komandoların işgaline destek oldu ve derse girmek isteyen öğrencilere saldırdı.

Üniversitenin Yönetim Kurulu "işgal olayı ile üniversitede öğrenim özgürlüğü ve can güvenliği kalmadığını bir kez daha saptadığını" açıklayarak okulu 4 gün tatil etti. İTÜ Yönetim Kurulu işgali kınayan bildirisinde işgalcilerin büyük çoğunluğunun dışardan gelen kişiler olduğunun saptandığını açıkladı. Ayrıca işgalcilerin okulda büyük hasara yol açtıklarını da belirtti.

Aynı gün faşistler derse girmek isteyen İstanbul Edebiyat Fakültesi öğrencilerine de saldırdılar. Olaylar sırasında bir öğrenci yaralandı. Komandolar bir süreden beri Edebiyat Fakültesini işgal altında tutuyorlardı. Daha sonra komandolar öğrencilerin bir kısmını zorla toplayıp forum yapmak istediler. Öğrencileri derse almamak için ellerinden geleni yapacaklarını, Pol-Der üyesi polisleri tespit ettiklerini, onlara karşı da faaliyete geçeceklerini açıkça söylediler.

MHP'liler Antakya'nın Reyhanlı ilçesinde de lise öğrencilerine saldırdılar. 8 kişi yaralandı. Adana Endüstri Meslek Lisesi ve Mersin Gülnar Lisesi öğrencilerine saldıran faşistler birçok öğrenciyi yaraladılar. Balıkesir'den bize mektup yazan bir okuyucumuz, Necati Eğitim Enstitüsünün faşistlerin işgali altında olduğunu, geçtiğimiz günlerde yapılan "Pahalılığı ve Faşizmi Protesto" mitinginden sonra faşistlerin halka saldırdıklarını, şehirde bir terör havası estirmeye çalıştıklarını bildiriyor. Bir okuyucumuz da Cihanbeyli'de faşistlerin halktan kişileri keyfi bir şekilde tutuklatarak işkence ettirdiklerini yazıyor.

ASKERÎ MAHKEMELER BASINI YARGILAYAMAZ

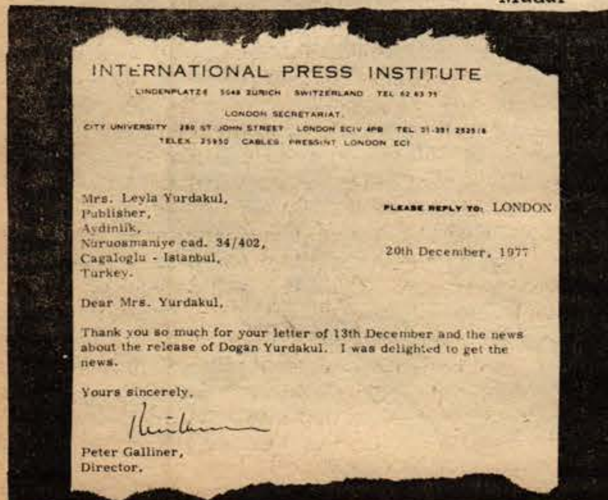
Uluslararası Basın Enstitüsü (IPI) yöneticisi Peter Galliner

20 Aralık 1977

Sayın Bayan Yurdakul,

13 Aralık tarihli, Doğan Yurdakul'un serbest bırakıldığını bildiren mektubunuza çok teşekkür ederiz. Bu habere çok sevindim.

Saygılarımla,
Peter Galliner
Müdür

INTERNATIONAL PRESS INSTITUTE
LINDENPLATZ 6 5048 ZURICH SWITZERLAND TEL 62 63 75
LONDON SECRETARIAT
CITY UNIVERSITY 280 ST JOHN STREET LONDON EC1V 4PB TEL 01-351 2525/6
TELEX 25950 CABLES PRESSINT LONDON EC1

Mrs. Leyla Yurdakul,
Publisher,
Aydinlik,
Nuruosmaniye cad. 34/402,
Cagaloglu - Istanbul,
Turkey.

PLEASE REPLY TO: LONDON

20th December, 1977

Dear Mrs. Yurdakul,

Thank you so much for your letter of 13th December and the news about the release of Dogan Yurdakul. I was delighted to get the news.

Yours sincerely,

Peter Galliner,
Director.

L'HUMANITE ROUGE

Fransa Marksist-Leninistlerinin yayın organı L'humanite Rouge Cumhurbaşkanı ve Adalet Bakanına şu telgrafı çekmiştir:

AYDINLIK Dergisi Sorumlu Yazı İşleri Müdürü Doğan Yurdakul ve HALKIN SESİ Dergisi Yazı İşleri Müdürü Mustafa Tütüncübaşı'nın tutuklanmalarını üzüntüyle öğrendik; onların derhal serbest bırakılmalarını talep ediyoruz.

İSPANYA DEVRİMCİ EMEKÇİLER ÖRGÜTÜ

AYDINLIK ve HALKIN SESİ sorumlularının tutuklanmasını büyük bir öfkeyle öğrendik.

İDEÖ, Demirel-Türkeş hükümetinin bu suçlamasını mahkum eder ve mücadelenizde sizi destekler.

AYDINLIK ve HALKIN SESİ sorumlularına özgürlük!

Türkiye'de yurtsever ve demokratik basına özgürlük!

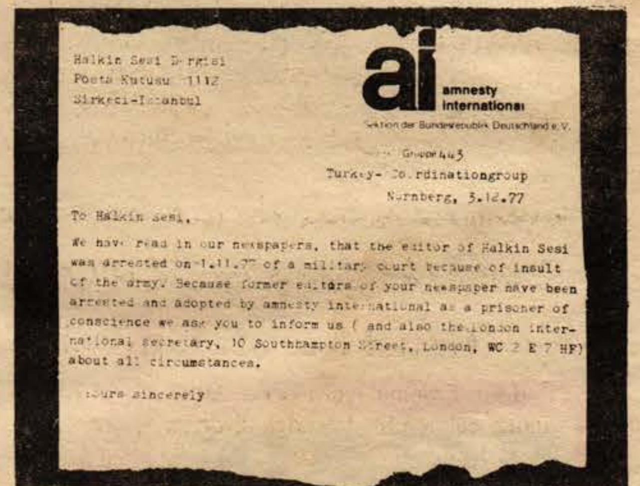
Uluslararası İlişkiler Bölümü
Mannuel Guedan

İRANLI ÖĞRENCİLER KONFEDERASYONU (CIS)

HALKIN SESİ Dergisi Yazı İşleri Müdürü Mustafa Tütüncübaşı'nın tutuklanmasını ve Askeri Mahkemeye sevkedilmesini şiddetle protesto ediyoruz. Basın mensuplarının Askeri Mahkemelerce yargılanması uluslararası hukuk anlayışına ve basın özgürlüğüne yapılan bir saldırıdır.

Askeri Mahkemeler basını yargılayamaz!

Mustafa Tütüncübaşı ve tutuklu bulunan bütün yurtsever basın mensuplarına özgürlük!

Halkin Sesi Dergisi
Posta Kutusu 1112
Sirkeci-Istanbul

amnesty international
Sektion der Bundesrepublik Deutschland e.V.

Group 443
Turkey-Coordinationgroup
Nurnberg, 3.12.77

To Halkin Sesi,

We have read in our newspapers, that the editor of Halkin Sesi was arrested on 1.11.77 of a military court because of insult of the army. Because former editors of your newspaper have been arrested and adopted by amnesty international as a prisoner of conscience we ask you to inform us (and also the London international secretary, 10 Southhampton Street, London, WC 2 E 7 HF) about all circumstances.

Yours sincerely

Uluslararası Af Örgütü

HALKIN SESİ'ne

Gazetelerimizde HALKIN SESİ Yazı İşleri Müdürü'nün orduya hakaret nedeniyle, 1.11.1977 tarihinde Askeri Mahkeme tarafından tutuklandığını okuduk. Daha önce gazetenizin eski yazı işleri müdürleri de tutuklandığı ve Uluslararası Af Örgütü tarafından fikir suçlusu olarak kabul edildiği için, bu durumla ilgili bütün bilgileri bize iletmenizi rica ederiz.

Saygılarımızla

Öte yandan Batı Almanya'nın çeşitli şehirlerinden 110 Türkiyeli ve yabancı gönderdikleri imzalı açıklamada Askeri Mahkemelerin basını yargılamasını protesto ederek, M.Tütüncübaşı'nın serbest bırakılmasını istemişlerdir.

DİSK GENEL KURULU

İşçi sınıfının revizyonistlere karşı başarısı

Aşağıdaki satırlar, HALKIN SESİ'nin 30 Eylül 1975 tarihli 25. sayısında, DİSK 5. Genel Kurulundan birkaç ay sonra yazılmıştı. Yani, Rus sosyal-emperyalistlerinin işçi sınıfımıza pençesini attığı, Güzelce-Meriç-Ertürk çetesinin DİSK'in yönetimini ele geçirdikleri ve Türkler'in kaderini bu revizyonist çete ile birleştirdiği tarihlerde.

"DİSK'in son Taksim mitingi, DİSK yönetici kliğinin, sosyal-emperyalizmin dümen suyuna girme yolunda olduğu konusunda tüm işçi sınıfımıza ve yurtseverlere bir uyarı olmalıdır.

"Unutmamak gerekir ki, her gerici gelişme, devrimci tepkileri de doğurur ve güçlendirir. Tabandaki devrimci işçi kitlesi DİSK' in sosyal-emperyalist Rusya'nın pençesi altına sokulmasına razı olmayacaktır.

"Onların (revizyonistlerin) bu saldırıları koftur ve kaldırdıkları taşın altında kalacaklardır. Çünkü işçi sınıfının ve bütün halkın menfaatlerine karşı mücadele ediyorlar. Sırtlarını sosyal-emperyalistlere dayamaktadırlar."

1975 yılında, "unutmamak gerekir ki, her gerici gelişme devrimci tepkileri de doğurur ve güçlendirir" diye yazan proleter devrimciler bir kehanette bulunmuyorlardı. Onlar sadece, işçi sınıfına ve halka güveniyor, revizyonistlerin tabanda hiç bir etkinlikleri olmadığını, güçlerini sadece emperyalist efendilerinden aldıklarını görüyor ve emperyalist uşaklığının işçi sınıfımız tarafından mutlaka reddedileceğine inanıyorlardı.

1977 yılının son günleri, proleter devrimcilerin bu tespitlerini bir kere daha doğruladı. Ertürk-Meriç-Türkler çetesi 6. Genel Kurulda bir darbe yedi. Genel Kurul delegeleri, DİSK başkanlığından ve üst karar organlarından revizyonistleri temizleme kararı verdiler. 11 yıllık değişmez Başkan Kemal Türkler, kaderini birleştirdiği revizyonistlerle birlikte yönetimden uzaklaştırıldı. Bu, iki yıldır baskı, zorbalık, hile ve tertiplerle ayakta duranların kaçınılmaz sonuydu.

6. Genel Kurul sonuçları, her şeyden önce işçi sınıfımızın ve proleter devrimcilerin revizyonist ihanete karşı verdiği kararlı mücadelenin bir ürünüdür. Revizyonistler yönetime geldiklerinden bu yana, o koltuklarda diken üstünde oturdular. İşledikleri her suçta işçi sınıfını ve proleter devrimcileri karşılarında buldular. Başlangıçta daha zayıf olan muhalefet sesleri gün geçtikçe kuvvetlendi. Saltanatlarının çatırdadığını gören revizyonistler, çaresizlik içinde maceracı işlere giriştiler ve gittikçe tecrit oldular.

6. Kongrede revizyonistlerin DİSK'in başından uzaklaştırılması, işçi sınıfımızın bir başarısıdır. Ancak 6. Kongre, revizyonizme karşı kararlı bir mücadele alanı olmadı. Sosyal-demokrat sendikacılar, revizyonistlerden geçmiş suçların hesabını sormak ve revizyonizmi mahkum etmek konusunda kararlı davranmadılar. Bu uzlaşıcı tutum Genel Kurul sonunda "DİSK'in Ana İlkeleri" adı altında kabul edilen kararların bazılarında açık bir şekilde görülmektedir.

Genel Kurulun beşinci gününde bazı sosyal-demokrat sendikacıların, revizyonist elebaşı Mehmet Ertürk'le beraber imzaladıkları bir önerge kabul edildi. Önergede "faşizme, emperyalizme ve tekellere karşı olan" herkesin içinde yer alacağı bir cephe kurulması isteniyordu. Türkiye halkının nasıl bir cephe istediği konusu, bundan aylarca önce DİSK içindeki mücadelenin ana konularından biri olmuştu. Evet. Türkiye halkının ve işçi sınıfının bir cepheye ihtiyacı vardır. Ama bu cephe, iki süper devlete karşı mücadele amacıyla kurulan ve içinde iki süper devletin işbirlikçilerinin yer almadığı bir cephe olacaktır. Böyle bir cephe Mehmet Ertürk gibileri ile aynı önergenin altına imza konularak kurulamaz. Tam tersine revizyonistlerle mücadele içinde kurulabilir.

Kararlardan bir diğerinde ise, "barış", "dünyada tam ve genel silahsızlanma" gibi revizyonist propagandanın ürünü olan ifadeler yer almaktadır. Bu karar, DİSK ilkeleri arasına sokuşturulan revizyonist görüşlerin en tehlikelilerinden biridir. Bizim gibi milli bağımsızlığını koruma ve kazanma göreviyle karşı karşıya olan bir ülkenin işçi örgütüne düşen, silahsızlanmak için çaba harcamak değildir. İşçi sınıfının sendikaları, Brejnev'in saldırganlığını gizlemek için yaydığı silahsızlanma teranelerini mahkum etmeli, Türkiye işçi sınıfının milli bağımsızlık yolundaki mücadelesini güçlendirmelidirler.

DİSK Genel Kurul kararlarına sızdırılan bütün bu revizyonist görüşler, şu gerçeği bir kere daha gösteriyor: Revizyonizme karşı mücadele, bazı revizyonistlerin yönetim mevkilerinden uzaklaştırılmalarından ibaret değildir. Esas olan, revizyonist ideoloji ile sürekli bir mücadeledir. Revizyonist fikirler işçi sınıfı içine yayılan mikroplara benzer. Çözüm, bu mikropların kökünü kazıyana kadar mücadele etmektir. Bütün kitleyi revizyonizm mikrobuna karşı aşılamaktır. Revizyonizmi ezecek olan bir tek ideoloji vardır, o da Marksizmdir. Reformculuğun revizyonizmle uzlaşma eğilimlerine karşı en iyi mücadele yolu, işçi sınıfı içinde Marksizmi güçlendirmektir.

DİSK yönetiminden uzaklaştırılan revizyonist çete halen DİSK'in en büyük sendikalarından Maden-İş'in yönetimini elinde tutuyor. Bugün onlar için Maden-İş'in tepesindeki güçlerini korumak her zamankinden daha büyük önem kazanmıştır. Revizyonistler güçlerini DİSK içindeki bu tek önemli dayanaklarına yığıp Maden-İş'i işçi sınıfına karşı bir üs haline getirmeye çalışacaklardır. Bütün bu şartlarda işçi sınıfının revizyonizme karşı mücadelesinde Maden-İş tayin edici bir önem kazanmıştır. Ve maden işçilerine büyük sorumluluk düşmektedir. Revizyonist sendika ağaları Maden-İş'in tepesinde bir avuçtur. Tabanda hiç bir güçleri yoktur. Şartlar işçi sınıfının lehinedir. Maden işçileri, sendikanın tepesinde bir ur gibi duran bu revizyonist hainleri altetmek için mücadelelerini yükseltmelidir.

HALKIN SESİ

8 bin Erdemir işçisinin telgrafı

Genel Kurula katılmayışımızı protesto ediyoruz

8 bin Erdemir işçisi adına DİSK Genel Kuruluna çekilen bir telgrafta, Erdemir işçilerinin DİSK Kongresinde temsil edilmeyişi ve delegelerinin kongreye alınmayışı protesto edildi.

Genel Kurulun pazar günkü oturumunda revizyonistlerin başını çektiği bir grup, "delegelerin tesbitinde yolsuzluk yapıldığı" iddiasıyla gürültü çıkardı. Tekstil Sendikasının daha önceden ihraç ettiği üç kişinin kongreye alınması için önerge verdi. Tartışmalar sonunda Genel Kurul üyeleri, revizyonistlerin teklifini reddetti. Bu sırada kongre başkanı, "bir sendikamıza bağlı işçilerden gelen mesajı okuyorum" dedi. Maden-İş'teki revizyonistler iyi bir fırsat yakaladıklarını zannederek oturdukları yerden başkana bağırdılar: "Sendikanın adını açıkla!" Başkan açıkladı: "Maden-İş Sendikası efendim." Salonda bir an sessizlik oldu ve herkes revizyonistlerin yüzsüzlüğünü gördü.

Kongre öncesinde revizyonistler, delege tesbitlerinde birçok usulsüzlükler yaptılar, DİSK Tüzüğünü ayaklar altına aldılar. Revizyonistler kendi etkinlikleri olmayan fabrikalardan delege çağırmadılar. Bu yüzden DİSK Kongresine Erdemir'den sadece tabii delegeler gelebilmiş, sekiz Ereğli delegesinin yerine, sekiz revizyonist şakşakçı başka yerlerden toplanmıştı. Erdemir işçilerinin protesto telgrafı, kongreye katılamayan bütün delegelerin tepkisini dile getirmekteydi.

Genel Kurul 1 Mayısla ilgili revizyonist yalanlar mahkum edildi

DİSK Genel Kurulunda Cenan Bıçakcı, revizyonist propaganda şefi Hüsnü Dilli'nin hazırladığı ve Yönetim Kurulunda incelenmeden basılan raporu eleştirirken 1 Mayıs'a da değindi. Cenan Bıçakcı bu raporda suçun "maocu"lara yıkıldığını ve gerçek suçluların yani Kontr-gerillanın gözlerden gizlendiğini, bu ortamın yaratılmasına yardımcı olan başkalarına ise, hiç yer verilmediğini söyleyerek bunun gerçekleri çarpıtmak olduğunu ortaya koydu. Bunun üzerine revizyonistler derhal Cenan Bıçakcı'yı "maocuların avukatlığını yapma" diye laf atarak susturmaya çalıştılar. Ancak Cenan Bıçakcı sözlerine, "Ben gerçekleri söylüyorum. Bu konuda İstanbul Barosunun yayınladığı raporda da aynı gerçekler belirtilmektedir" diye devam etti. Maden-İş'in avukatları Baronun böyle bir raporunun olmadığını iddia edince Cenan Bıçakcı, Baronun bu konuda hazırlattığı komisyon raporunu hatırlattı. Tarihi gerçeklerin Çalışma Raporu gibi belgelere doğru şekilde geçirilmesi gerektiğini söyledi.

Böylece 1 Mayıs'la ilgili revizyonist yalanlar DİSK Genel Kurulunda bir kez daha mahkum edildi.

HALKIN SESİ
HAFTALIK SİYASİ DERGİ ● Sahibi: HÜSEYİN KARANLIK ● Yazı İşleri Müdürü: LEYLA CÜMBÜŞ ● YÖNETİM YERİ: Klodfarer Cad. 38/1 Divanyolu İST. ● Baskı: DAİLY NEWS ● YAZIŞMA ve ABONE: P.K. 1103 Karaköy-İST. ● ABONE YURTİÇİ: Yıllık 200 Altı aylık 100 lira ● YURTDIŞI: Yıllık 400, Altı aylık 200 lira ● Yayın İlanları: 200 lira ● Genel Dağıtım: TÜR-DA, Hamam Sok. No. 4 Cağaloğlu-İST. ● TÜR-DA, Menekşe Sok. No. 16 Kızılay-ANKARA ● TÜR-DA, 847 sok. Birlik Han No. 34/9 Konak-İZMİR ● TÜR-DA, Cemal Gürsel cad. Zeki İşhanı No.13 ADANA ● TÜR-DA, Gazi Cad. Güçlü pasajı Kat: 1 No: 21 DİYARBAKIR ● YILDIZ KİTABEVİ Eyüboğlu cad. Uğur Pasajı GAZİANTEP ● Yurtdışı Dağıtım: ORİENT VERLAG, Wittelsbacherallee 135 D-6000 FRANKFURT Tel: 49 61 72

Mazlumun

DİSK içinde sosyal-emperyalizmin beşinci kolunu kırma mücadelesini esas almalıyız !

HALKIN SESİ 25 (30 Eylül 1975)

Sosyal-emperyalizmin Beşinci Kolu DİSK'e sızıyor.

HALKIN SESİ 81

2 KASIM 1976 250 Kuruş

SAHTE TKP'NİN TUZAĞI: "UDC„

Revizyonistlerin grev kırıcılığına karşı uyanık olalım

Revizyonistler 1 Mayıs mitinginde "Bağımsız Türkiye" sloganını yasakladılar

I MAYIS 1977

Revizyonistler nasıl bir miting alanı hazırladılar ?

HALKIN SESİ 116

5 TEMMUZ 1977 250 Kuruş

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin !

Kıralım revizyonist zinciri SENDİKALAR İŞÇİNİN

Suçlu: Ertürk-Meriç-Türkler çetesi
Suç: Rus uşaklığı, işçi düşmanlığı, grev kırıcılığı, yiyicilik

İşçi sınıfı, yedikleri her kuruşun ve bütün ihanetlerinin hesabını tek tek soracaktır.

YİYİCİLİK VE SENDİKA AĞALIĞI

RUS UŞAKLIĞI

İŞÇİ DÜŞMANLIĞI VE GREV KIRICILIĞI

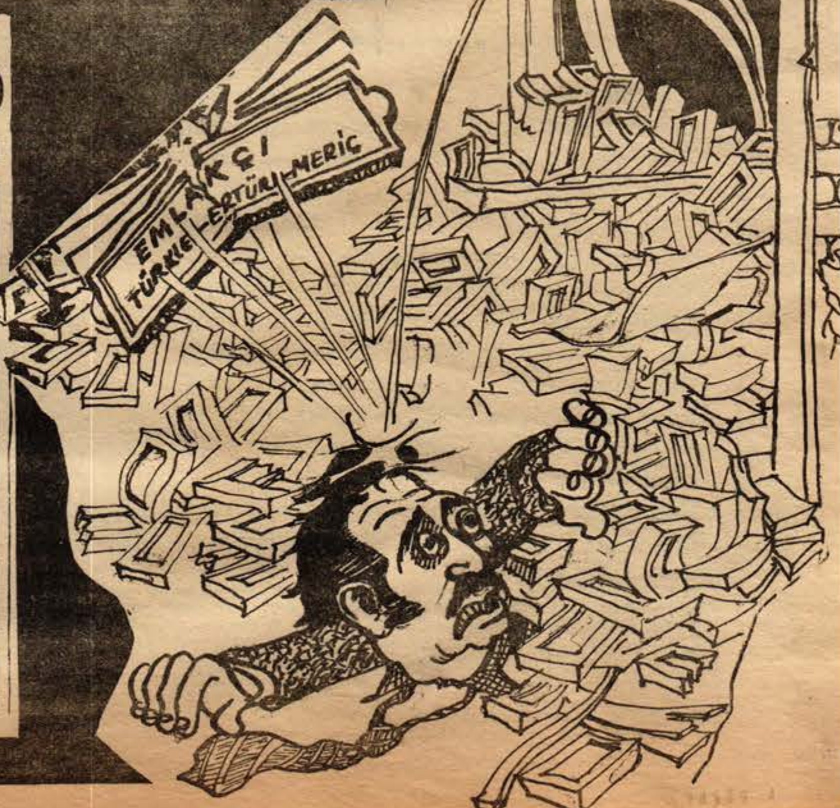
SESİ 140

20 ARALIK 1977 4 LİRA

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin !

DİSK İÇİNDEKİ RUS BEŞİNCİ KOLU YIKILMALIDIR!

ahı, devirir şahı...

SESİ 27 Nisan 1976 54

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

MC İKTİDARINI DÜŞÜRMENİN DEMOKRATİK YOLU

MC iktidarı, arkasındaki Sovyet desteğinin güçlendiğini gördükçe, Yunanistan'a karşı daha yüksekten meydan okumaktadır. Yeni Çarlar, iki ülke arasındaki anlaşmazlıklardan yararlanıyor ve çatışmanın derinleşmesine ...

... adım adım güç ... ıyor. Yeni Çarların hegemonyacı isteklerí karşısında MC hükümetinin boyun giktikçe daha fazla bükülmekte dir.

MC'ye ve DGM'ye Karşı Tüm Yurtta İşçi Direnişi

Sayı 75— Eylül 1976

MC, Sanayinin Şalterini Moskova'ya Teslim Ediyor

YENİ ÇARLARIN TÜRKİYE EKONOMİSİNE UZANAN PENÇESİNİ KIRALIM!

HALKIN SESİ 107

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

İKİNCİ BASKI

MC'nin kanlı tertibi

1 Mayıs bayramında polis emekçi halka ateş açtı ve 34 devrimciyi katletti!

AP—MHP ve 12 Mart kliği tam anlamıyla gözü dönmüş bir şekilde emekçi halka saldırmıştır. Onlar toprağın ayakları altından kaydığının farkındadırlar ve büyük bir telaşa kapılmışlardır. Bütün umutlarını zulme, daha fazla zulme, kanlı teröre ve kitlesel cinayetlere bağlamışlardır. Halkı bu şekilde sindirebileceklerini ve meydanın kendilerine kalacağını düşünüyorlar. Demireller, çöküşe giden her güç gibi, kumara oturuyor ve gözü dönmüşçesine kanlı maceralara girişiyor.

ECEVİT KAÇ!

"TÜSDEK" ÖRGÜTÜNÜN ÜÇ AYLIK FAALİYETİ

AMERİKAN UŞAĞI MHP, AP, CGP 'ye
RUS UŞAĞI TİP'e
OY VERME
HESAP SOR !
HALKIN SESİ

HALKIN SESİ 117

... Türkiye şartlarının yeni bir MC ... kaldıramayacağını salında herkes görebilmektedir. Ne var ki, yağmanın ... kösebaşlarını tutanların, devlet iktidarının nimetlerini kolayca bırakmayacakları da açıktır. Demirel'in artık "çırpınma" olarak nitelendirebileceğimiz direnişi böyle açıklanabilir. Bu çırpınma, uzak bir ihtimalle yeni bir MC kurabilse dahi, böyle bir hükümeti devam ettirebilecek güçten yoksundur. Çünkü arkasındaki toplumsal güçler sürekli olarak erimektedir.

HALKIN SESİ 119

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

MC'NİN GELECEĞİ VARSA GÖRECEĞİ DE VAR!

SOVYETLER BİRLİĞİ İLE YENİ ANLAŞMA İMZALANDI

BAYINDIRLIK BAKANI SELAHATTİN KILIÇ:

"Ekonomik işbirliğinde Sovyetler birinci gelmektedir"

- *Kılıç: "Çağlayangil'in Moskova gezisi siyasi işbirliği yolunda önemli bir adım olmuştur."*
- *Skaçkov: "İşbirliğinin artılmasına uygun bir teşkilatlanmanın gerçekleştirilmesi gerekir."*
- *Beş yatırım projesinin sözleşmesi imzalandı. Diğer 17 proje daha sonra yeniden görülüşecek*

Sovyet ekonomi heyeti Türkiye'deki görevini tamamladı ve Rusya'ya döndü. Heyet başkanı Skaçkov, hükümet buhranını izlemek için daha önce programlanan Antalya Turistik Tesisleri gezisini iptal etti. Türkiye'deki siyasi gelişmeleri yakından takip eden Skaçkov karma komisyon protokolünün imzalanmasından sonra yaptığı konuşmada şöyle dedi: "Sovyet hükümeti mevcut işbirliğinin önümüzdeki yıllarda daha da geliştirilmesi arzulamaktadır. Yaptığımız toplantı her iki tarafın işbirliğinin ilerletilmesi hususunda istekli olduğunu göstermektedir. Geçtiğimiz 10 yıl içinde çok büyük işler yapılmıştır. Ancak Türk tarafının daha çok gayret sarfetmesi lazımdır. Ayrıca işbirliğinin artırılmasına uygun bir teşkilatlanmanın gerçekleşmesi gerekir."

İşbirliğinin artırılmasına uygun teşkilatlanmanın ne olduğunu söylemeyen Skaçkov'un bu sözleriyle karma komisyon görüşmeleri sona erdi.

KARARA BAĞLANAN SOVYET YATIRIMLARI

Karma komisyon toplantısının sonunda beş büyük projenin sözleşmesi imzalandı. Diğer on yedi projenin görüşülmesi daha sonra yapılacak toplantılara bırakıldı. Sovyet-Türk ortak yatırımı olarak gerçekleştirilecek projeler şunlardır:

–Seydişehir Alüminyum Tesisleri kapasitesinin 60 bin tondan 120 bin tona çıkarılması.

–Orhaneli ve Çan Santrallerinin yapımı.

–Aliağa Rafinerisi kapasitesinin 3 milyon tondan 10 milyon tona çıkarılması.

–Karadeniz'de 4 milyon ton kapasiteli bir petrol rafinerisinin kurulması.

–İskenderun Demir-Çelik Tesisleri kapasitesinin 2 milyon tondan 6 milyon tona çıkarılması.

–Hasan Çelebi demir cevheri projesi.

Selahattin Kılıç bir açıklama yaparak diğer on yedi projenin de Sovyet-Türk işbirliği ile gerçekleşeceğini, ancak bu projelerin daha sonra ele alınacağını bildirdi.

Sovyetler Birliği'nin Türkiye'ye kabul ettirdiği sözleşmenin iki yönü vardır: Birincisi, Seydişehir ve İskenderun' daki eski hurda yığınlarının hacminin büyütülmesi; ikincisi ise, memleketin diğer yerlerine yeni hurdalar dikilmesidir.

TİCARİ İLİŞKİLERİN DE ARTTIRILMASI İSTENİYOR

Karma komisyon toplantısında Sovyetler Birliği, iki ülke arasındaki ticari ilişkilerin geliştirilmesini istedi. Ticaretin artırılması için alınacak tedbirler üzerinde durdu. Sovyetler Birliği, iki ülkenin iş çevreleri arasındaki temasların artmakta olduğunu "memnuniyetle" kaydetti. Uzun vadeli ticari ilişkilere geçiş konusu üzerinde ısrarla durdu.

SELAHATTİN KILIÇ YİNE SAHNEDE

Bayındırlık Bakanı ve Türk ekonomi heyeti başkanı Selahattin Kılıç, "Sovyetler Birliği Türkiye'de ekonomik işbirliği sıralamasında birinci gelmektedir" dedi. Selahattin Kılıç, "Türkiye ile Sovyetler Birliği arasında yürütülmekte olan ticari ve ekonomik ilişkilerin gelişmekte olduğunu ve komisyonumuzun çalışmaları ile daha da büyük boyutlara varmakta olduğunu memnuniyetle görmekteyim" diye devam etti.

SELAHATTİN KILIÇLARIN KALKINMA MASALI

Selahattin Kılıç konuşması sırasında kalkınma anlayışını da gözler önüne serdi. "Kalkınma modelimiz çok basit ve çok akılcıdır. Kendi milli tasarrufumuzdan elde ettiklerimizi yatırıma ayırırız. Bu kafi değildir. Kendi öz kaynaklarımızdan ayırdığımız yatırım hacmi, ülkemizi dilediğimiz hızla kalkındırmamız için kafi değildir. İkinci kaynak güvenilir dış kaynaktır. Türkiye'yi kalkındırmak için uluslararası kuruluşlardan, ikili anlaşmalar yoluyla çeşitli ülkelerden ve firmalardan muhtelif yatırım projelerinin finansmanı için krediler alınmıştır. Ve nihayet Sovyetler Birliği'nden ekonomik ikili anlaşmalara dayanan ve bir manada kredi olarak nitelenen teknik servis, makina ve teçhizat alarak ülkeyi kalkındırma yoluna girmişizdir".

Türkiye halkı bu "basit ve akılcı" kalkınma masalını yüz senedir dinlemektedir. Değişen, sadece masalın kahramanlarıdır. Bu masallar yüzünden düne kadar Türkiye'nin iliğini kemiren Batılı emperyalistlerin yanına şimdi sosyal-emperyalistler de eklendi. Sovyetler Birliği'nin Türkiye'yi sömürü listesinde birinci sırayı almakta olduğunu, bizzat ona kapıyı açanlar itiraf etmektedir

İMKANLAR ELLERİNE GEÇER GEÇMEZ

Selahattin Kılıç geçmiş dönemdeki Sovyet-Türk ilişkilerini değerlendirirken 1975 yılına özel bir önem verdi. "1975'de imkanlar elimize geçer geçmez Türkiye ile Sovyetler Birliği arasındaki işbirliğinin çerçevesini çok daha fazla genişletmek kararını aldık."

Selahattin Kılıç bu sözlerle, MC hükümetinin Türkiye'nin kapılarını sosyal-emperyalistlere açtığını resmen ilan etmektedir.

Öte yandan, Skaçkov ile ayrıca bir görüşme yapan Sanayi Bakanı Oğuzhan Asiltürk de, Sovyet Neftehimpromeksport firmasıyla azotlu ve fosfatlı gübre konusunda mutabakata vardıklarını, projelerin en geç üç ay içinde gerçekleştirileceğini söyledi. Görülüyor ki, Sovyet tekelleri artık Türkiye'de doğrudan at oynatabilmektedir.

YORUMSUZ

KIBRIS SİMERİNİ GAZETESİ

Rusya'nın kredileri Kıbrıs anlaşmazlığını körüklüyor

KIBRIS'ta yayınlanan Simerini Gazetesi, Türkiye ile Rusya arasında imzalanan anlaşmaların Kıbrıs sorunu üzerindeki etkilerini ele alan bir yazı yayınladı "7 milyar"başlığı altında yayınlanan yazıda özetle şunlar belirtiliyor:

"Türkiye, geçen çarşamba günü başlayan Türkiye-Sovyetler ikili görüşmelerinde 7 milyar dolarlık bir yardım istemiştir ve bunu alacaktır.

Ambargo başladığından bugüne kadar Türkiye, Sovyet dış yardımının en büyük kısmını almıştır.

Sovyetlerin bu yardımla, Türkiye'yi Kıbrıs'ta taviz vermeye zorlayıcı nitelikteki ambargoyu etkisiz bırakmayı amaçladığı bir gerçektir. Başka bir deyimle, Sovyetler Birliği, bir eliyle Birleşmiş Milletler kararlarını destekliyor, diğer eliyle ise, Türkiye'ye muazzam yardımlar yaparak Türkiye'nin uzlaşmaz tutumunu körüklüyor..."

EKONOMİK 'İŞBİRLİĞİNDEN SİYASİ KÖLELİĞE DOĞRU

Sovyet ekonomi heyeti, karma komisyonda topladığı yeni imtiyazları çantasına doldurup 29 Aralık tarihinde Rusya'ya döndü. Bütün bu anlaşmalarla nereye doğru gidildiğini Selahattin Kılıç şöyle açıkladı: "Şuna eminim ki, Türkiye ile Sovyetler Birliği iyi komşuluk ilişkilerini ve ekonomik bağlarını geliştirmeye devam edeceklerdir. Dışişleri Bakanı İ.Sabri Çağlayangil'in Moskova gezisi siyasi işbirliği yolunda atılan bir adım olmuştur." Yani Rusya'ya kölelik yolunda önemli adımlar atılmıştır.

Yeni Çarların stratejik volfram madenimize uzattığı çengel

Sovyet ekonomi heyeti Ankara'daki karma komisyon toplantısında, askeri alanda kullanılan volfram madeni karşılığında Türkiye'nin acil ihtiyacı olan petrolü vermeyi teklif etti.

Sovyet ekonomi heyeti, Türkiye'ye fazla miktarda petrol vermek niyetinde olmadığını, ancak stratejik önemi bulunan volfram madeni karşılığında bir miktar petrol verebileceğini açıkladı.

Türk ekonomi heyeti Milli Savunma Bakanlığının görüşünü istedi. Milli Savunma Bakanlığı askeri alanda kullanılan stratejik bir maden olduğu gerekçesiyle Sovyetler Birliği'ne volfram vermeyi kabul etmedi.

Sovyetler Birliği'nin verdiği borçların faturası, her geçen gün biraz daha pahalıya mal oluyor. Türkiye'nin petrole olan ihtiyacından istifade ederek, ülkemizin en değerli ve stratejik madenlerini talan etmek istiyor.

IRAK PETROL BORCUMUZU ERTELEDİ

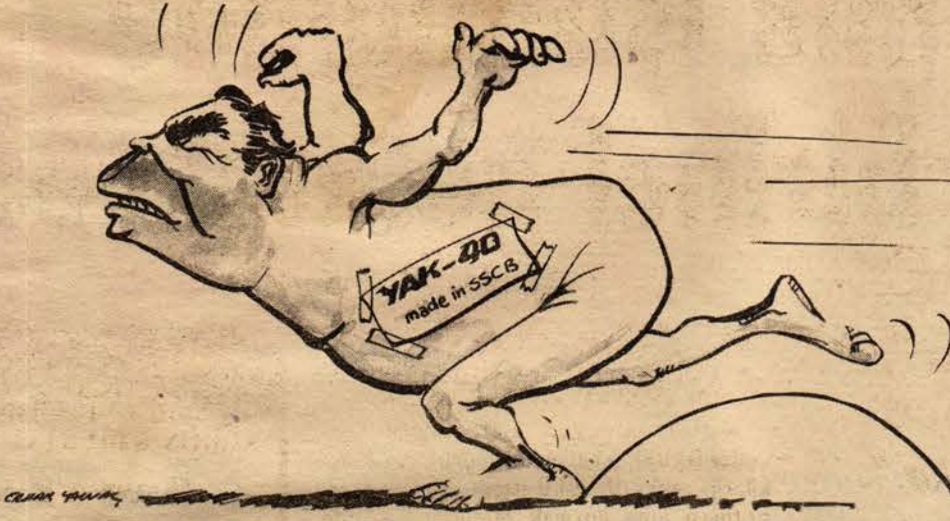
- *MC, petrol sömürüsü kervanına Rusya'yı da katmak istiyor*

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Kamran İnan, Sovyetler Birliği'nden petrol almak için girişimlerde bulunulduğunu açıkladı. İnan, ayrıca Irak'ın 250 milyon dolarlık petrol borcumuzun 150 milyon dolarlık kısmını 1 Nisan 1978 tarihine ertelediğini de belirtti. Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı, borcun 30 milyon dolarlık kısmının iki hafta önce ödendiğini ve geri kalan kısmının da, bazı ihraç ürünlerinin satılması yoluyla karşılanacağını söyledi.

Irak'ın tavrı, Türkiye'ye dostlarının kimler olduğunu göstermektedir. Türkiye süper devletlere karşı durduğu ve Kıbrıs'la Yunanistan'a karşı düşmanlık siyasetine son verdiği zaman, aynı dostça davranışı bütün Üçüncü Dünya ülkelerinden görecektir. Türkiye'nin petrol ihtiyacını hiç bir sömürüye yol açmadan karşılayacak olan petrol üreticisi ülkeler, Türkiye'den işte bu tutumu beklemektedir. Rusya'nın vereceği petrol ise, Yeni Çarların ekonomimizin can damarlarına pençelerini daha da uzatmalarından başka sonuç vermeyecektir.

Ekonomik Kendi gücüne dayanmak

Rusya'dan uçak almanın hikayesi

Pır pır eder uçamaz....

UÇAK TÜCCARI BREJNEV

Sosyal-emperyalistler şimdi de Türkiye'ye uçak satmaya çalışıyorlar. Türkiye'nin iktisadi güçlüklerinden yararlanarak her alana sızmaya çalışan Rusya, karşılığını tarım ürünleriyle almak, dünya piyasalarından yüzde 30 daha ucuza satmak ve bedelini daha uzun vadede istemek gibi "cazip" şartlarla havayolu taşımacılığımıza da nüfuz etme çabasında. Yıllardan beri çeşitli emperyalist tekellerin pazar kavgası yaptığı havacılık alanımıza bundan böyle sosyal-emperyalist tekeller de YAK-40, İlyuşin ve Tupolev marka uçaklarıyla girecekler.

UÇAK HİKAYESİNİN GEÇMİŞİ

Türk Hava Yollarına uçak satmak, emperyalist tekellerin kıyasıya rekabet ettiği, her türlü gayrımeşru yöntemin kullanıldığı, rüşvet ve yolsuzluğun gırla gittiği bir iştir. Bu rekabet şartları THY'yi bir yiyicilik kurumu haline getirmiş, burayı çeşitli hakim sınıf kliklerinin birbirlerinin gözünü oyduğu bir alan yapmıştır. Her uçak alımı söz konusu olduğunda gazeteler rüşvet hikayelerini tefrika etmeye başlarlar. Rus sosyal-emperyalistlerinin Türkiye'ye uçak satmak istemesiyle ortaya çıkan gürültü de aynı olayların tekrarı niteliğindedir.

TOPRAK AĞASI UÇARSA

Son genel seçimlerden önce bazı milletvekili adayları yine bol keseden vaadlerde bulundular. Bu vaadler arasında Anadolu'daki birçok ile havaalanı yapmak ve uçak seferleri başlatmak da vardı. Seçimler bitip ikinci MC hükümeti işbaşına gelince, bazı toprak ağaları ve büyük tüccarlar, hükümeti "hani bizim uçaklar" diye sıkıştırmaya başladılar. Böylece Ulaştırma Bakanı 20-25 şehire daha uçak seferi başlatmak sorunuyla karşı karşıya kaldı ve durumu THY'ye aktardı. Hemen raporlar hazırlandı. "Yolcu araştırma raporu" adı verilen bu raporlardan birinde Urfa-Mardin arasında yılda 45 bin kişilik yolcu kapasitesi bulunduğu yazmaktaydı! Yani, raporları hazırlayan uzmanlar Mardin ve Urfa illerinin bütün sakinlerini bir yılda uçakla bir şehirden diğerine nakletmişlerdi. Anlaşılan bu uzmanlar Mardinli yoksul köylüleri Urfa pazarında yumurta ve süt satmak için uçakla taşımayı düşünmüşlerdi. Oysa gerçekler, İstanbul'dan Doğu illerine kalkan uçakların boş gittiklerini göstermekteydi.

REKABET KIZIŞIYOR

Bu raporlara THY'nin, dolmuş- uçak tabir edilen, 35-40 yolcu taşıyacak ve Doğu bölgelerinin coğrafya şartlarına uygun uçaklara "ihtiyacı" olduğu yazıldı. THY'nın uçak almak isteğinin duyulması, emperyalist tekelleri hemen harekete geçirdi. Amerikan Boeing ve Douglas firmaları, Avrupa'nın Airbus (hava otobüsü) denilen A-300 tipi uçakları devreye girdiler. Komisyonlar, rüşvetler dönmeye başladı.

FİRMA ADI SÖYLEMEK YASAK

THY yetkilileri hangi uçağın alınacağı konusunda kavga ederken, Devlet Planlama Teşkilatı THY'nin uçak satın alma önerilerini reddetti. DPT, bütçenin bu yükü kaldıramayacağı, daha eski borçların ödenmemiş olduğu ve THY'ye böyle bir tahsisatın 1980 yılına kadar verilemeyeceği kanısındaydı. Böylece THY bünyesinde kurulan "Uçak Satın Alma Komisyonu"nun adı da "Uçak Kiralama Komisyonu" olarak değiştirildi.

Ayrıca, THY yetkilileri artık uçaklardan sözederken firma adı belirtmeye cesaret edemez olmuşlardı. Rüşvet olayları o kadar ayyuka çıkmış ve THY üst kademelerinin her birinin bir firmanın komisyoncusu olduğu kamuoyunda o kadar teşhir olmuştu ki, Yönetim Kurulu toplantılarında firma adı kullanmak yasaklanmıştı. Böylece alınacak uçaklardan sözedilirken "40 koltuklu, kabin tazyikli olsun", "Hayır, 160 koltuklu ve uzun menzilli olsun" gibi ifadeler kullanılmaya başlanmıştı. Ama işin özü değişmemişti. Bu özellikler o kadar ayırdedici nitelikteydi ki, kimin ne istediği hemen belli oluyordu.

RUSLAR SAHNEDE

İşte tam bu noktada, yani Türkiye'nin uçak alacak parası olmadığı ve Rus tipi uçaklara suni bir talep yaratıldığı bir dönemde yeni bir uçak tüccarı sahneye girdi. Sovyet sosyal-emperyalistleri, ellerinde "40 koltuklu ve kabin tazyikli" uçaklardan bol miktarda bulunduğunu, üstelik bunları para istemeden tarım ürünleri karşılığında Türkiye'ye vereceklerini belirttiler. Sonbaharda Rusya'ya bir gezi yapan THY Yönetim Kurulu Başkanı ve Uçak Satın Alma Komisyonu üyesi Nihat Kürşat, Rusların bu son derece "cazip" teklifleri karşısında 90 uçaklık bir filo satın almaya söz verdi. AP'nin eski Turizm Bakanlarından ve Bulgarlarla ortak TIR nakliyeciliği yapmakta olan Nihat Kürşat yurda dönüşünde "Türkiye'yi Avrupa'nın en güçlü uçak filosuna sahip bir ülkesi haline getireceğini" övünererek söylüyordu. Rusların sahneye girmesi uçak savaşını iyice kızıştırdı. Nihat Kürşat Rus uçakları konusunda, önemli devlet yetkililerinden ve bazı THY Yönetim Kurulu üyelerinden destek görüyordu. Bazı toprak ağaları da Rus uçağı isteyenlerin korosuna katıldılar. Rusya'nın uçağa karşılık tarım ürünleri almak istediğini duyan Tütüncüler Federasyonu Başkanı "Aman, hemen alalım" diye demeçler vermeye başladı. THY Genel Müdürü Nurettin Erguvanlı ve ekibi ise, Amerikan uçakları geleneğinin sürdürülmesi gerekçesiyle Rus uçaklarının karşısında yer aldı. Yönetim Kurulunda kavga çıktı, ertesi toplantıya Erguvanlı alınmadı, daha sonra da görevinden uzaklaştırıldı. Uçak satın alınması konusunda kopartılan fırtına 5 Ocaktaki Olağanüstü Genel Kurula bırakılmışken, MC'nin düşme ihtimali karşısında askıya alındı.

BREJNEV'DEN UÇAK ALMANIN BEDELİ

Bu kez uçak tüccarı olarak karşımıza çıkan Brejnev, yüzüne her zaman olduğu gibi "sosyalist yardım" maskesini takmıştır. Söz konusu olan bir uçak alımsatımı değil, ticaret adı altındaki kredi dolandırıcılığıdır. Ülkemizin uçağa verecek döviz ve parası bulunmadığını çok iyi bilen sosya-emperyalistler "tarım ürünü de verseniz olur" sahtekarlığına başvurmaktadırlar. Oysa, son yapılan anlaşmaya göre Rusya'ya verdiğimiz tarım ürünlerinde "rekabet fiyatları esası" geçerli olacaktır. Yani, tarım ürünlerimiz dünya pazarlarında belirlenen en ucuz fiyattan Rusya'ya verilecektir. İşte Rusya'nın "ucuza ve para istemeden satıyorum" dediği uçak ticareti böylesine bir tefeciliktir.

Üstelik Rus uçakları geri teknolojiye dayanmaktadır. Bu yüzden düşme tehlikesi göstermektedirler. Nitekim, Rusya'nın Doğu Avrupa ülkelerine sattığı Tupolev uçaklarından birçoğu düşmüştür.

Daha da önemlisi Ruslar bu uçaklara karşılık siyasi taleplerde bulunmaktadırlar. Örneğin, Mısır Hava Yolları 1974'te Rusya'dan 7 adet Tupolev TU-154 uçağı aldı. Ancak uçaklar 6 ay uçtuktan sonra arızalandı. Mısır, Rusya'dan arızanın giderilmesini isteyince siyasi taleplerle karşılaştı. Mısır bu talebi reddedince, Rusya da uçaklarda gerekli düzeltmeyi yapmadı. Rus uçaklarının alınması halinde aynı tehlike Türkiye'yi de beklemektedir. Uçak işletmeciliğinde yedek parça ve bakım masrafları çok yüksek olduğu için, Ruslar ileride Türkiye'den bakıma karşılık peşin para veya siyasi taviz istiyecektir.

Brejnev'den uçak almak, Rusya'ya karşı ulusal savunmamızı tehlikeye sokmaktadır. Çünkü, sivil uçaklar, savaş zamanlarında Hava Kuvvetlerinin emrine girerler ve askeri yük uçağı olarak kullanılırlar. Bakımı, tamiri, yedek parçaları bakımından Rusya'ya bağlı olan bu uçaklar, elbetteki savaş halinde Rusya'ya karşı kullanılamaz. Ayrıca emperyalistlerin Türkiye'ye sivil uçak satmaları, askeri uçak pazarına girmelerinin de bir adımı olmaktadır. THY'nin satın aldığı sivil uçaklar, Genel Kurmay'ın onayından geçerse, Rusya, arkasından askeri uçak satmak için tekliflere ve zorlamalara girişecektir.

Görüldüğü gibi, Rusya'dan uçak almak, Türkiye'nin ulaştırma politikasındaki dışa bağımlılığı sürdürecek, bu aç gözlü emperyalistin nüfuzunu artıracaktır. Bu politika bugüne kadar Türkiye'nin milyarlarca dolar kaynak israf etmesine yol açmış, emperyalist sömürüyü sürdürmüş ve bir avuç rüşvetçiyi zengin etmiştir. Buna karşılık ülkemizde kitle taşımacılığı geliştirilmemiştir. Gerçek bir kitle taşımacılığı herşeyden önce kendi gücüne güvenmeyi hedef alır. Kitle taşımacılığında demiryolu gibi hem ucuz, hem de Türkiye'nin kendi kaynaklarıyla başarabileceği bir yol varken, emperyalizme bağımlı ekonomi, uçak ve karayolu taşımacılığını gereksiz yere körüklemiştir.

çıkmazdan kurtulmanın yolu

Bayram sonrasında yeniden Ankara'ya gelen IMF heyeti, hükümet buhranının patlak vermesinden sonra siyasi gelişmelerin sonucunu beklemek üzere Amerika'ya döndü.

MC'nin başvurusu üzerine Türkiye'ye gelen IMF heyeti, kredi vermek için kemerleri sıkma politikasının uygulanmasını şart koştu. Temel maddelere zam ve devalüasyon, önerdiği tedbirlerin iki temel unsuruydu. MC, bu tedbirler paketini uygulamaya koydu. Tekel ürünlerinden başlayan zamlar, benzin fiyatlarına kadar geldi. Bunların arkasından bütün temel maddeleri kapsayan bir zam furyası başladı. Paranın değeri yüzde 10 oranında düşürüldü. Ancak IMF heyeti bu rakkamı çok düşük buldu ve bütün Türkiye'de yeni bir devalüasyon söylentisi başladı. MC hükümeti Dördüncü Plan Stratejisi ve 1978 yılı Programı ve Bütçesinde harcamaları ve yıllık ekonomik büyüme hızını IMF'den kredi kopartabilmek amacıyla düşük gösterebilmek için akla hayale sığmayacak onur kırıcı oyunlara başvurdu.

Bütün bu çabalar MC'nin IMF'den kredi kopartabilmesine yetmedi. Döviz bunalımı ekonomik krizi daha da ağırlaştırdı. Bekleyen ithalat transferleri 2,5 milyar dolara çıktı. Sanayinin ihtiyacı olan hammaddeler ve ara malları ithal edilemedi. Üretim yavaşladı. Bazı sektörlerde durma seviyesine geldi. Fiyat artışları, enflasyon aldı yürüdü. Karaborsa ve yokluk halkın yükünü daha da ağırlaştırdı. Kuyruklar uzayıp gitti.

Şimdi IMF dosyasındaki devalüasyon ve yeni zam önerileriyle, Türkiye'deki siyasi gelişmelerin sonucunu bekliyor. Bütün bu gelişmeler, bağımlılık temelinde kurulan ekonomik ilişkilerin Türkiye ekonomisini çıkmazdan kurtarmak bir yana, daha da batağa sürüklediğini gösteriyor. IMF'den kredi alınsa bile bu borçlar, Türkiye ekonomisini iflastan kurtaramayacak ve halkın sırtına daha ağır yükler binmesine yol açacaktır. Türkiye ancak emperyalist sömürüye dur diyerek ve kendi gücüne dayanarak bu çıkmazdan kurtulabilir.

KAMPANYA
YÜZ BİNLERCE HA
ULAŞTIR

NAKİT OLARAK

4,5 milyon liraya ulaştık

Bağış kampanyasında bu hafta 4.5 milyon liraya yaklaştık.

Son bir hafta içinde elimize ulaşan bağış miktarı toplam 167.189 liradır. Bu bağışların geldiği yer ve miktarları şöyledir:

Antep: 31.500, İstanbul: 26.565, Söke/Aydın: 17.900, Adana: 15.000, Malatya: 12.300, İzmir: 10.000, Elazığ: 6.000, Bursa: 5.500, Ankara: 5.240, İzmit: 4.874, Yozgat: 4.840, Kayseri: 3.500, Cihanbeyli/Konya: 2.500, Konya: 1.900, Denizli: 1.700, Gölköy/Ordu: 1.100, İskilip/Çorum: 1.050, Karaman/Konya: 1.000, Emirdağ/Afyon: 800, Tirebolu/Giresun: 555, Van: 360, Adapazarı: 200 lira. Ayrıca haftalık eşya satışından 12.805 lira elde edilmiştir.

Bugüne kadar gelen bağışların il ve ilçelere göre dağılımı şöyledir:

İstanbul	960.225
Ankara	829.721
İzmir-Manisa	481.500
Antep-Maraş	191.100
Adana	121.970
Tunceli	65.000
Bolu	62.525
Trabzon	45.730
Bursa	44.700
Diyarbakır	31.000
Malatya	30.000
Isparta-Denizli	29.850
Antalya	27.500
Konya	23.850
(Cihanbeyli: 2.500, Karaman: 1.000)	
Muğla-Aydın	23.150
Zonguldak	23.060
(Devrek 13.900, Karabük: 8.500, Kozlu: 660)	
Elazığ	22.500
Söke/Aydın	17.900
Biga/Çanakkale	14.925
Ordu (Gölköy: 1.100)	13.235
İçel	9.800
Kars	5.500
Erzincan	5.000
Eskişehir	5.000
Kandıra/Kocaeli	5.000
Kocaeli	4.874
Yozgat	4.840
Samsun	4.551
Bilecik	3.800
Kayseri	3.500
Afyon (Emirdağ: 800)	3.180
İnebolu/Kastamonu	3.000
Çorum (İskilip. 1.050)	2.350
Yahyalı/Kayseri	2.500
Edirne	2.250
Gazioğlu köyü/Tekirdağ	1.995
Kangal/Sivas	1.500
Döllük köyü/ Tokat	1.400
Amasya	1.040
Burhaniye/Balıkesir	1.000
Uşak	770
Tirebolu/Giresun	555
Van	360
Kırklareli	250
Eskipazar/Çankırı	250
Adapazarı	200
Kütahya	100
Yurt dışı	480.000
Bağışlanan eşya satışından	810.805
TOPLAM	4.424.811

GÜNLÜK GAZETE İÇİN BAĞIŞ ADRESİMİZ:
LEYLA YURDAKUL
İŞ BANKASI CAĞALOĞLU ŞUBESİ
HESAP NO: 6137 Y İSTANBUL

İSTANBUL

EN ÖNEMLİ GÖREV GAZETEYİ ÇIKARMAK

Bölgemizde bağış kampanyası canlanıyor. Ev ev, sokak sokak, kahve kahve dolaşarak bağış toplamaya devam ediyoruz. Bu hafta 4734 lira daha topladık. Bu çalışma bizi kitlelerle kaynaştırıyor, halka güvenmeyi öğretiyor.

Bugüne kadar 65 bin liraya yakın bağış topladık. Bu para binlerce emekçiden toplandı. Ocak sonuna kadar 80 bin lira daha toplamak için yeni bir hamle yapacağız. Bugün hiç bir şey günlük gazeteyi çıkarmaktan daha önemli olamaz. 80 bin lira daha toplayabiliriz. Çünkü kampanyaya yeni insanlar katılıyor, gün geçtikçe yeni tecrübeler kazanıyoruz ve daha yaratıcı olduğumuz zaman yeni kaynaklar da bulabiliyoruz. Bölgemizde henüz ulaşamadığımız daha binlerce aile var. Bunların hepsi günlük gazeteyi destekleyebilir. Yeter ki, biz onlara gidelim ve AYDINLIK'ı iyi bir şekilde tanıtalım.

Alibeyköylü Devrimciler

Günlük gazetemizin yayın hayatına başlaması devrimci siyasetlerimizin yüz binleri sarmasını sağlayacaktır. Gazetemiz bugün AYDINLIK ve HALKIN SESİ okuyamayan daha binlerce emekçiye ulaşacaktır. Devrimci fikirler bugün sesimizin erişmediği yeni yeni fabrikalara, köylere ve okullara uzanabilecektir. Böylece gazetemiz mücadeleye atılan halk kitlelerine hergün yol gösterecektir. AYDINLIK proleter devrimci hareketin daha geniş kitleleri kucaklamasında ve onlara önderlik etmesinde en güçlü imkanlardan biridir. Proleter devrimci hareket günlük AYDINLIK'ın Türkiye'de yarattığı devrimci birikimi kucaklayarak daha da güçlenecektir. Bütün bunlardan dolayı AYDINLIK, proleter devrimcilerin kitle çalışmasında sımsıkı sarılacakları etkili bir silahtır.

Bugün bütün devrimcilerin en önemli görevi AYDINLIK'ın çıkartılmasıdır. Bugün, en önemli kitle çalışması AYDINLIK için yürüteceğimiz bağış kampanyasıdır. Bağış kampanyası kitle çalışmasını zayıflatmaz, tam tersine kuvvetlendirir. Kampanya birçok yerde kitle hareketine dönüştü ve revizyonizmin teslimiyete sürüklemeye çalıştığı kitleleri canlandırdı. Onlardaki fedakarlığı ve devrim isteğini güçlendirdi. Proletarya hareketinin kitlelerle birleşmesi yolunda adım oldu. Dar-kapıcılığı geriletti. Dergimize mektup yazan birçok devrimci kampanyanın halka duydukları güveni daha da pekiştirdiğini belirtiyorlar. Kampanya için kapı kapı dolaşan, kahvelerde, otobüslerde, vapurlarda bağış toplayan devrimciler, devrimci fikirleri kitlelere ulaştırıyor ve daha bugünden AYDINLIK'ın okuyucularını yaratıyorlar. Bütün bunların yanı sıra kampanyamız, yarın geniş kitlelere hitap edecek olan devrimci AYDINLIK'ımızı yarattığı için bugün en önemli kitle çalışmasıdır.

Emekçi halkın devrimci günlük gazeteye duyduğu ihtiyacı bir an önce karşılayabilmek için kampanyamızı hızlandıralım. Bu, gazetemizin acil ihtiyaçlarının tamamlanması için de bir zorunluluktur. Kampanyayı yüz binlerce halka ulaştıralım.

İSTANBUL

AİLELERİMİZİ DE KAMPANYAYA KATALIM

Kampanya başladığı zaman Izmir'de oturan anne ve babama mektup yazarak gazetenin önemini anlattım. Onları da gazeteye bağış yapmaya çağırdım. Çok geçmeden annem gazeteye yardım olarak 200 lira gönderdi. Kampanyaya katılan arkadaşlar ailelerine de günlük gazeteyi anlatmalı ve onlardan yardım istemelidirler.

Bakırköy'den Bir Devrimci

ALMANYA

SELAM SANA

İşçi köylünün zaferi
Selam sana günlük gazete
Emekçi halkın zaferi
Selam sana günlük gazete

Yokluktan üzülenlere
Dünyada ezilenlere
Bir değil ki yüz bin kere
Selam sana günlük gazete

Zamanında tam çağında
Geldin devrim ocağında
Yoksul halkımın bağrında
Doğdun yine selam sana

Öne atılan erlere
Kuruş kuruş dere dere
Kurbanım vazan ellere
Selam sana günlük gazete

Seni yaratan o toprak
Cevher dolu yaprak yapral
Yoksulun elinde bayrak
Selam sana günlük gazete

Azadiyim yana yana
Canım feda olsun sana
Vur ağa ile patrona
Günlük gazete selam sana

Halk Ozanı Azadi

KAHVELERDE, OTOBÜSLERDE, SEMTLERDE, VAPURLARDA BAĞIŞ TOPLAYACAĞIZ

Kampanyanın başlarında 10 bin lira toplamayı hedefliyorduk. Bu hedefimizi kısa bir sürede aştık. Bugüne kadar 20 bin lira gönderdik. Şimdi ise 30 bin lira toplamayı hedefliyoruz.

Kampanya boyunca makbuzla para topladık, kitap, sigara, kibrit, jilet, sabun, kartpostal, gömlek, ayakkabı sattık. Ayrıca fabrika içinde ara dinlenmelerinde çay yapıp arkadaşlara içiriyoruz. Buradan elde edilen geliri de gönderiyoruz. Bir de fabrikadaki barınağımıza bir kumbara koyduk. Burada toplanan paraları da gönderiyoruz. Kurban bayramında da deri topladık. Tersane işçileri olarak şimdilik 700 kişi kampanyaya katıldık. Hedefimiz tüm tersane işçilerini kampanyaya katmaktır. Ayrıca kahvehanelerde, otobüslerde, vapurlarda ve semtlerde de bağış toplayacağız.

Tersane İşçileri

Almanya Komünist Partisi (KPD)'n

"Proleter Devrimci Gazete Aydınlık'ı Destekleyelim"

Rote Fahne dergisinin 21 Aralık 1977 tarihli sayısında yayınlanan günlük gazetemizle ilgili yazının bazı bölümlerini yayınlıyoruz:

"AYDINLIK'ın 56 yıllık canlı bir tarihi vardır. AYDINLIK 1921'de Türkiye komünist hareketinin önderi Şefik Hüsnü tarafından kuruldu. AYDINLIK 1968'de yeniden yayınlanmaya başlandı ve modern revizyonizme karşı mücadele bayrağını açtı.

"AYDINLIK günlük gazete olarak bu mücadeleyi ve Türkiye komünist hareketinin kurucusu Mustafa Suphilerin ve Şefik Hüsnülerin davasını devam ettirecektir.

"Sovyet sosyal-emperyalizminin gittikçe daha cüretkar ve ihtiraslı bir şekilde elini uzattığı bir Üçüncü Dünya ülkesi olan Türkiye'de proleter devrimci bir günlük gazetenin çıkması, emperyalizme, hegemonyacılığa, özellikle Sovyet sosyal-emperyalizminin dünya hakimiyeti çabalarına karşı verdi-

YI
LKA
ALIM!

İBUL

ANYA, SİYASETLERİMİZİ NCİ KİTLESİNE YAYMAMIZA IMCI OLUYOR

evrimci arkadaşlar kampanyaya ir fedakarlıkla katıldılar. ıyada başarılı olmamızın sebebi larımızın içindeki mülkiyet duygularının ölçüde yıkılmasıydı. Kısa süre içinde 10680 adık. Bir çok arkadaşımız teyp, fotoğraf ı gibi eşyaları, bir arkadaşımız da alyansını ve nun altınlarını bağışladı.

nra kampanyayı sınıflarda yürütmeye başladık. ıya bizim daha fazla öğrenci arkadaşla ilişki ızı ve siyasetlerimizi onlarla tartışma fırsatını Okula astığımız bir duvar gazetesinde in halkın bağımsızlık, toprak, özgürlük inin yanı sıra gençliğin can güvenliği ı özgürlüğü talebine de sahip çıkacağını Bunun üzerine bir grup maceracı dit ederek panoyu kaldırmamızı istedi. ı tartışmaya katılan öğrenciler erimizi açıklamamızı istediler. ıem günlük gazeteyi, hem de gençlik lesi ile ilgili fikirlerimizi anlattık.

civarındaki mahallelerde de ıyayı sürdürüyoruz. Burada da ı bağış topluyoruz.

kadar 550'yi aşkın kişiden 33256 lira k. 50 bin liralık hedefimize ulaşacağız.

İTÜ'den DGB'liler

İSKELEDE 300 LİRA BAĞIŞ TOPLADIM

Sirkeci İskelesinde vapurdan çıkanlara günlük gazetenin mini anlatıp bağış istedim. Birkaç saat içinde 300 lira ladım. Bağış verenler devrimci bir günlük gazetenin masını çok olumlu bulduklarını söylüyorlardı.

Haydarpaşa Lisesinden Bir Öğrenci

BİR ORTAOKUL ÖĞRENCİSİ: UMBARAMDA BİRİKTİRDİĞİM PARALARI GÖNDERİYORUM"

Ben Küçükköy'ün Vefa Poyraz Lisesinin orta kısmında ıyan bir devrimciyim. Günlük gazetenin çıkacağını öğince bir kumbara aldım. Hergünkü okul harçlığımı biiriyorum. Akşamları ağabeyim işten geldiğinde ondan kumbaraya para atmasını istiyorum. Biriktirdiğim paı kumbara ile beraber gönderiyorum. Benim gibi orkulda okuyan arkadaşlarımın bağış yapmalarını istium.

Vefa Poyraz Ortaokulu 1/D Sınıfından Bir Öğrenci

ayın organı Rote Fahne dergisi

niz ortak mücadele ve ülkemizdeki Alman ve rkiyeli işçilerin ortak mücadeleleri açısından yük önem taşıyor.

"Bundan dolayı bütün yoldaşları ve dostları, bü- ı anti-emperyalistleri ve Türkiye halkının dost- ını günlük gazete AYDINLIK için bağışta bu- ımaya çağırıyoruz."

ARAMIZDA TOPLADIĞIMIZ 160 LİRAYI GÖNDERİYORUZ

İşçiler için yazı yazan gazeteye elimizden gelen hel yardımı yapacağız. Bu gazetede işçilerin dertlerine, sigorta ve sendika meselelerine yer verilmesini istiyoruz Aramızda topladığımız 160 lirayı gönderiyoruz.

Ümraniye'den Fabrika İşçiler

KARS

5500 LİRA GÖNDERİYORUZ

Halkımızın iki süper devlete karşı verdiği mücadele günlük gazeteyi acil bir talep haline getirmiştir. Günlük gazete için bağış kampanyasına 5500 lira göndererek katılıyoruz.

Karslı Devrimciler

BOLU

KAHVE KAHVE DOLAŞARAK GAZETEMİZİ ANLATIYORUZ

Gazetemize 30 bin lira daha gönderiyoruz. Böylece şimdiye kadar 60 bin lira göndermiş olduk. Ayrıca baz arkadaşlar bilezik, fotoğraf makinası ve daktilo vererek kampanyaya katıldılar. Kahve kahve dolaşarak günlük gazeteyi anlatıyor ve halkı bağış yapmaya çağırıyoruz

Düzce'den Devrimcile

KONYA

BİR SUBAY: "HALKIN MALINI HALKA EN YARARLI BİR BİÇİMDE AYDINLIK DEĞERLENDİRİR"

Van depreminden zarar gören halka Almanya'dan gönderilen paltolar, halka verilmeyip orduda subaylara dağıtılmaktadır. Konya'dan bir subay, halkın malı olan paltoyu günlük gazeteye bağışladı. "AYDINLIK ve HALKIN SESİ halkın taleplerine en uygun siyasetleri izliyor. Bu paltoyu halka en yararlı şekilde AYDINLIK değerlendirebilir" diyen subay, önümüzdeki günlerde bir aylık maaşını da günlük gazetemize bağışlayacağını söyledi.

Konya'dan Devrimciler

TUNCELİ

ÜÇ KÖYDEN ÜÇ GÜNDE 6830 LİRA TOPLADIK

Biz köyümüz ve çevresinden 50 bin lira toplamayı hedef olarak tesbit ettik. Üç gün içinde 6830 lira topladık ve dergimize yolladık. Bu parayı Meşeyolu, Dere ve Derekârsan'dan topladık. Tesbit ettiğimiz 50 bin liralık hedefe varmak için çevremizdeki bütün köylere ulaşmaya çalışacağız. Kampanyayı azimle sürdüreceğiz.

Meşeyolu Köyünden Devrimciler

ANKARA

CHP'Lİ BİR MİLLETVEKİLİ KAMPANYAYA KATILDI

Ankara'da kampanyamız devam ediyor. Kor Yayınları günlük gazete için açmış bulunduğumuz kampanyaya yüz tane "Çelişki Üzerine" adlı kitapla katıldı. CHP'li bir milletvekili gazetemize 3 bin lira değerinde bir çelik büro dolabı bağışladı. Yapıt Dergisi sorumlu yazı işleri müdürü de 150 lira tutarında kitap bağışladı.

Ankaralı Devrimcile

KAMPANYAYI YÜZ BİNLERCE HALKA ULAŞTIRALIM!

ANKARA

20 ASKER 2100 LİRA GÖNDERDİ

Biz askerler faşistlerin, revizyonistlerin ve Üçlü Blokun gerilemeye gittiği bir anda, onlara haftada bir değil her gün darbe vurmak ve yükselen mücadeleyi toparlamak, kitleleri eğitmek açısından günlük gazeteyi çok yararlı görüyoruz. Kendi aramızda topladığımız 2100 lirayı yolluyoruz.

20 Yurtsever Asker

GAZETECİLER DE KAMPANYAMIZA KATILDILAR

Çankaya'da bağış kampanyasını sürdürüyoruz. İlk olarak koyduğumuz 5 bin liralık hedefe ulaştık. Binden fazla insanla gazetemiz hakkında konuştuk. Gecekondu halkı günlük gazetemizin çıkacağını öğrenince bize büyük ilgi gösterdi, bu arada on tane kurban derisi topladık.

Genellikle yazar ve gazetecilerin oturduğu Basın Sitesi'nde de bağış topladık. Tasvir Gazetesinde çalıştığını söyleyen bir gazeteci, kampanyamızı desteklediğini söyleyerek bağışta bulundu. Başka bir gazeteci de, AYDINLIK'ın daima yanında olduğunu söyleyerek "AYDINLIK'a bağış yapmayıp da kime yapalım" dedi.

Çankaya'dan Devrimciler

KAHRAMANMARAŞ

BÜTÜN OLANAKLARIMIZLA BAĞIŞ YAPACAĞIZ

Sarıerik Köylüleri

Biz Pazarcık'ın Sarıerik köyünden topraksız bir aileyiz. Şimdilik 155 lirayı bağış olarak gönderiyoruz. Bağış yapmaya olanaklarımız ölçüsünde devam edeceğiz.

Sarıerik Köylüleri

DÜĞÜNDE AYDINLIK İÇİN 500 LİRA TOPLADIK

Düğünde görevlendirdiğimiz bir yoksul köylü arkadaş davetlilere kahve dağıtırken günlük gazeteyi anlattı; bütün köylü fedakarlığını iki kat artırdı. 40 davetliden 400 lira para toplandı. Ayrıca kirve için kesilen davara ödenen kesim bahşişi 100 lira ile birlikte toplam 500 lirayı AYDINLIK Gazetesine gönderiyoruz.

Pazarcık'ın Topaluşağı Köylüleri

İLKOKUL ÖĞRENCİLERİ PAMUK TOPLAYARAK KAZANDIKLARI PARAYI GÖNDERDİLER

Günlük gazetenin çıkacağını duyunca çok sevindik. Babalarımızın verdiği günlük harçlığımızdan kısarak gazeteye bağış yapmayı düşündük. Çünkü bu gazete ancak bizlerin yardımıyla çıkabilir ve yaşayabilir. Biz herkesin insanca yaşayabildiği bir düzen istiyoruz. Ağalarla mücadele edeceğiz. Onların bu adaletsiz düzenini kaldıracağız.

Harçlığımızdan artırdığımız 100 lirayı ve pamuk toplayarak kazandığımız 460 lirayı gazetemize bağış olarak gönderiyoruz.

Pazarcık'ın Karaçay Köyü İlkokulu Öğrencileri

KADINLARDAN TOPLADIĞIMIZ EŞYALARI SERGİ YAPIP SATTIK

Kahramanmaraşlı kadınlar, aramızda bir toplantı düzenledik. Önce toplantıya katılacak kadınlardan sandıklarını açıp, bize eşya bağışında bulunmalarını istedik. Toplantıda bu eşyalardan bir sergi düzenleyerek satış yaptık.

Gruplar halinde evleri dolaşarak kadınları toplantıya çağırdık. Akşamları evleri ziyarete giderek hem bağış istedik hem de evdekilerle gazetemizi konuştuk. Pek çok kadın bize en kıymetli eşyalarını bağışladı. Bir evde gazeteyi anlattığımız bir çocuk, " Ben de çaydanlık örtüsü yapıp bağışlayacağım" dedi. H.Kurtuluşu'na sempati duyan bir lise öğrencisi 20 lira bağışladı. Bir kadın sandığındaki gelinliğini çıkarıp verdi.

Toplantıdan bir gün önce bağışlanan eşyaların fiyatlarını tesbit ettik. Eşyaları özenle sergiledik. Toplantımıza 25 kadar kadın katıldı. Bir arkadaşımızın günlük gazeteyi anlatmasından sonra kadınlar gazeteyle ilgili fikirlerini söylediler. Hepsi gazetenin halka yol göstermesini istiyorlardı.

Daha sonra sergilediğimiz eşyaların satışına geçtik. Toplantıda 5079 liralık eşya satıldı. Ayrıca 2921 lira da bağış topladık. Bağışlanan eşyaların toplam değeri 29.828 liraydı. Bunun 5 bin liralık kısmını köylerden topladık. Elimizdeki eşyaları satmaya devam edeceğiz. Gazetemiz çıktığında ilk sayısını alıp dolaştığımız evlere tekrar gideceğiz.

Bir Grup Kadın

VERECEK PARAM OLMADIĞINDAN BATTANİYE BAĞIŞLIYORUM

Beş çocuk babasıyım. Verecek param olmadığı için Kıbrıs'tan getirdiğim 1500 lira değerindeki battaniyeyi bağışlıyorum. Halkı günlük gazeteye bağış yapmaya çağırıyorum.

Pazarcık'ın Topaluşağı Köyünden Bir Yoksul Köylü

GAZİANTEP

MÜŞTERİLERDEN ALDIĞIMIZ BAHŞİŞLERİ YOLLUYORUZ

Biz bir marangoz atelyesinde çalışan bir kalfa ve çırağız. İşlerini yaptığımız müşterilerden aldığımız 135 lira bahşişi günlük gazetemize yolluyoruz. Bu bahşişlerin dışında birimiz iki adet otomobil teybi, birimiz 2 bin lira, diğer iki küçük çırak da 20'şer lira para bağışında bulunduk. Bundan sonra da alacağımız bahşişleri göndermeye devam edeceğiz.

Gaziantep'den Bir Kalfa ve Dört Çırak

HÜLMEN KÖYLÜLERİ OLARAK GAZETEYİ DESTEKLİYORUZ

Biz Hülmen köylüleri olarak yirmi üç kişiden topladığımız 105 lirayı gönderiyoruz.

Gazetemiz teorik yazılara ağırlık verip, Kıbrıs meselesinin yanısıra iki süper devletin Orta Doğudaki oyunlarını geniş bir şekilde anlatmalı.

Nizip'in Hülmen Köylüleri

ADANA

CEZAEVİNDEKİ TUTUKLULAR 900 LİRA BAĞIŞLADI

Gazetemizde bizim de tuzumuz bulunsun diye, topladığımız 900 lira bağışı gönderiyoruz. Bundan sonra da bütün şartları zorlayarak kampanyayı yaygınlaştıracağımızı bildiririz.

AYDINLIK Gazetesi, cezaevlerindeki baskı ve işkenceleri teşhir etmelidir ve genel af mücadelesini desteklemelidir.

Adana Cezaevinden Tutuklular

Nasıl bir günlük gazete istiyoruz

ANTALYA

GAZETE SADE VE GERÇEKÇİ OLMALIDIR

Gazete, esnek olmalı, halkın mücadelesini birleştirmelidir. Gazete okuyucularına gerçekçi bir sevinç ve umut kazandırmalıdır. Revizyonist yayınlar gibi karamsar tablolar çizmemeli, halkın faşizme ve revizyonizme karşı moralini yükseltmelidir. Gazetede mizah yazıları, fıkra ve karikatürler olmalıdır. Bunlar gazetemize sıcak ve cana yakın bir görünüm kazandıracaktır. Spor sayfasında Türkiye'dek sporcuların sorunlarına yer verilmeli, Spor Bakanlığının bürokratik rezaletleri teşhir edilmeli, devrimci spor anlayışı geliştirilmelidir.

Alanya'dan Bir Devrimci

ELAZIĞ

GAZETE KÜRT HALKI ÜZERİNDEKİ BASKILARA KARŞI MÜCADELE ETMELİ

Gazete, Türk ve Kürt halkının ortak mücadelesini savunmalı ve düşmanlarının aynı olduğunu yazmalı. Kürt halkı üzerindeki baskıya karşı mücadele etmeli

Bir Hamal

DENİZLİ

GAZETE HALKA KENDİ GÜCÜNE GÜVENMENİN ÖNEMİNİ ANLATMALI

Gazete, geniş halk kitlesinin anlayabileceği bir dille, sade ve düzgün, harflerin herkesin rahatlıkla okuyabileceği büyüklükte yazılmalıdır. Halka kendi gücüne güvenmenin önemi kavratılmaya çalışılmalıdır. ABD ve SSCB emperyalizminin ve özellikle de yurdumuz üzerinde yayılmacılığını sürdüren sosyal-emperyalizmin baskı ve sömürüsünü anlatan yazılar, istatistiklerle yayınlanmalıdır. Amerikan uşağı MHP ve AP, Rus uşağı sahte TKP, TİP, TSİP ve beslemeleri İGD, İKD gibi örgütler teşhir edilmelidir.

Çal Hadım Köyünden Bir Devrimci

ANKARA

GAZETE YUNANİSTAN'LA DOSTLUĞU İŞLEMELİ

Kıbrıs meselesi ve Yunanistan'la dostluk konusundaki siyasetlerimiz sürekli olarak işlenmeli, faşistlerin ve revizyonistlerin bu konudaki siyasetleri teşhir edilmelidir. Faşist ve revizyonist şeflerin somut teşhirine önem verilmelidir. Sansüre karşı mücadele edilmelidir.

Dil Tarih Coğrafya Fakültesinden Devrimciler

İZMİR

KADINLARIN SORUNLARINA ÖNEM VERİLMELİ

Çay Mahalleli kadınlar olarak bir toplantı yaptık ve günlük gazeteyi tartıştık. İşçi kadınlar çocuklarına kreş açılması için gazetenin mücadele vermesi gerektiğini söylediler. Bir işçi kadın sosyalist toplumda kadınların nasıl yaşayacağı konusuna yer verilmesini istedi.

Çay Mahallesinden Kadınlar

İSPARTA

SOSYAL-EMPERYALİZM SERİ YAZILARLA TEŞHİR EDİLMELİDİR

Günlük gazete sosyal-emperyalizmi teşhir etmeli, Rusya'nın emperyalist oluşunu seri yazılarla ele almalıdır. Halk Postasına yer verilmelidir. Teorik yazılar yayınlanmalı, Türkiye işçi sınıfının geçmiş mücadelesine yer verilmelidir.

Ispartalı Devrimciler

İSTANBUL

EMEKÇİ HALKIN MÜCADELE TARİHİ ANLATILMALI

İşçilerin, köylülerin gazeteye gönderdikleri yazı, resim, fıkra ve karikatürlere yer verilmelidir. Gerici eğitim düzenine karşı mücadele edilmelidir. Emekçi halkımızın mücadele tarihi anlatılmalıdır.

Bakırköy'den Emekçiler

ADANA

İŞÇİLERE HUKUKİ OLARAK YOL GÖSTERİLMELİ

Gazetemiz, bir "Basından Seçmeler" köşesi yayınlamalı, basında yer alan iki süper devlete karşı yazılara burada yer vermelidir. Sınıf mücadelesinin deneyleri anlatılmalıdır. Gazete, işçilere hukuki olarak yol göstermelidir. Sanat ve kültür alanında olumlu örnekler tanıtılmalı, devrimci eserlerin yaratılması teşvik edilmelidir.

Bir Devrimci

AZİZ NESİN'İN TEKZİBİNE CEVAP

Dergimizin geçen sayısında Türkiye Yazarlar Sendikası (TYS) Genel Başkanı Aziz Nesin'in bir tekzibini yayınladık. Tekzip konusu, HALKIN SESİ'nin 138. sayısında yayınlanan "İGD'li Beslemeler TYS'nin 157 Bin Lirasını Nasıl Yedi" başlıklı yazıdır.

Aziz Nesin'in tekzibine itiraz edebilir ve yayınlamayabilirdik. Ancak revizyonizmle uzlaşan tutumun insanı nereye sürüklediğini göstermesi bakımından yayınladık. Göründüğü gibi Aziz Nesin'in neyi tekzip ettiği dahi anlaşılamamaktadır. Çünkü ortada tekzip edilecek bir konu yoktur. Dergimiz İGD'li beslemelerin TYS'nin 157 bin lirasını yediğini belgelerle ortaya koymuştur. Bunu bizzat Aziz Nesin'in tekzibinde yazdıkları dahi doğrulamaktadır.

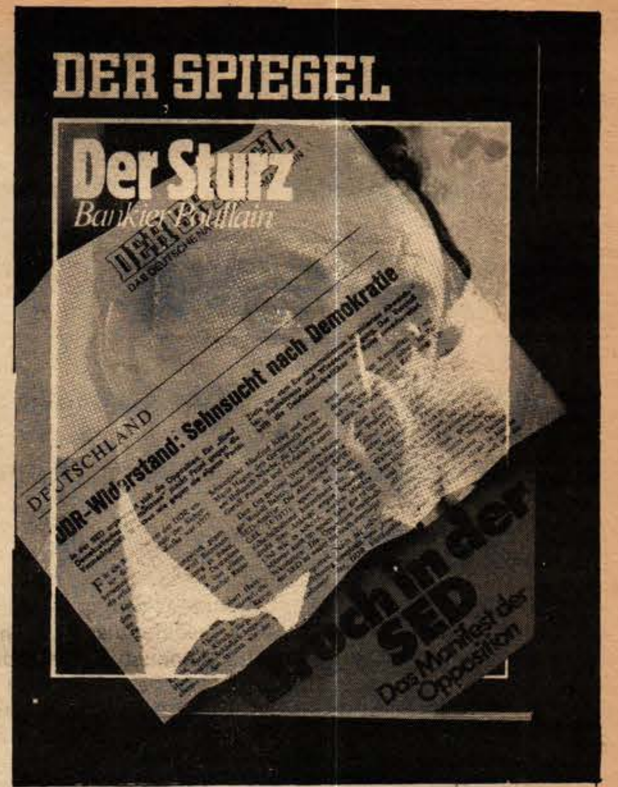
Aziz Nesin, İGD'lilerin, yazarlarımızın parasını iç ettiğini kabul etmekle birlikte, "TYS hiç bir kuruluş ve kişiye tek kuruş bile yedirmez" diyor. Şüphesiz ki, Yazarlar Sendikası başkanı, çalınan paranın peşini kovalamak zorundadır. Yazarlarımızın alınterinin ürünü olan paraların, İGD'liler tarafından Rus uşağı faaliyetlerinde kullanılmak üzere iç edilmesine kimse göz yumamaz. Ama atı alan Üsküdar'ı geçtikten sonra bu sözlerin bir anlamı yoktur. Hele suç delillerini yayınladığımız için dergimize tekzip göndermenin ise, hiç bir haklı yanı olamaz.

Aziz Nesin, dergimizin, bütün bu olayların sorumlusu olarak TYS'nin Brejnev'in yazarlarıyla imzaladığı anlaşmaları göstermesini "gerçek dışı yorum" olarak niteliyor. "Gerçek dışı" olan nedir? İGD, Brejnev'in hizmetinde olan sahte bir gençlik örgütüdür ve TYS yöneticileri Rusya'ya karşı teslimiyetçi bir siyaset izledikleri için bu beslemelerle ilişki kurmuştur. Aziz Nesin'in, Nazım Hikmet Gecesinin davetiyelerini sattırmak için birçok gençlik örgütü içinden İGD'yi seçmesi bundandır. İGD'li beslemeler Geceden altı ay sonra hala davetiye paralarını ödemedikleri halde, TYS bülteninde olayın "kamuya ve basına duyurulmadan barış yoluyla" çözülmesini dilemenin sebebi budur. Revizyonistlerin hırsızlığını gösteren belgeleri tam bir yıldır Yazarlar Sendikasının kasasında saklı tutmanın da sebebi budur.

TYS'nin başına gelen bir tesadüf değildir. Bugün Brejnev revizyonistleriyle uzlaşan, onlarla anlaşmalar imzalayan her kuruluş aynı akıbetle karşılaşıyor. İşte DİSK, işte TÖB-DER, işte Yazarlar Sendikası. Sosyal-emperyalistlerin el attığı bütün kitle örgütlerinde sahte TKP'nin vurgunculuğu ayyuka çıkmıştır. Rus uşaklarının eli, birgün MESS'e karşı grev yapan işçilerin cebindedir, başka birgün DİSK kasasında, TÖB-DER kasasında. Yazarlar Sendikasının 157 bin lirası ise, İGD'li beslemelerin ancak bir günlük cep harçlığıdır.

Hırsızın başını Nazım Gecelerinde, DİSK toplantılarında "Yaşasın Rusya" diye bağıran İGD'lilerin sloganlarında bulmak mümkündür. İGD'li beslemelerin yazarlarımızdan iç ettiği "küçük çaplı" vurgunun çok daha büyüğünü, efendileri Brejnev revizyonistleri, Sovyet işçi sınıfının ve dünya halklarının sırtından vuruyor. İşçi sınıfımızın nafakasına el uzatanlar, Sovyet tekelci burjuvazisinin azgın sömürü hırsının sadece "küçük" bir örneğini veriyorlar. TYS'nin parasını çalan revizyonistler yarın iktidara geldikleri taktirde nasıl bir düzen kuracaklarını' da ilan ediyorlar. Rusya'da lüks ve sefahat içinde yüzen ve halka zulmeden Brejnevlerle, Türkiye'deki beslemeleri hep aynı ideolojinin sahipleridir: Revizyonizm. TYS'nin anlaşmalar imzaladığı Brejney'in yazarları ise, bu ideolojinin hizmetindedir. Aziz Nesin, TYS'nin kasasına uzanan eli görüyor, ama onun arkasındaki beyni görmek istemiyor. Onların işi, sömürü ve zulmün teorisini yapmaktır. Bir yandan "Yazarlar Sendikası kimseye tek kuruş bile yedirmez" derken, diğer yandan Brejnev'in yazarlarıyla yeni anlaşmalar imzalamak, tutarsız bir davranıştır.

Aziz Nesin, dergimizi "belgeleri çalmakla" suçlamaktadır. Hırsız kimdir, çalınan nedir? TYS'nin 157 bin lirasını yiyen revizyonistler, bilindikleri halde bir yıl boyunca açıklanmamıştır. Hırsızı suçüstü yakalayan dergimiz ise, hırsızlıkla suçlanmaktadır. Böyle bir iddianın hiç kimse tarafından ciddiye alınmayacağı açıktır. Hiç bir karanlık tertip ve soygun halktan gizlenemez. Dergimiz bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da her türlü haksızlığın üzerine kararlılıkla gidecektir.

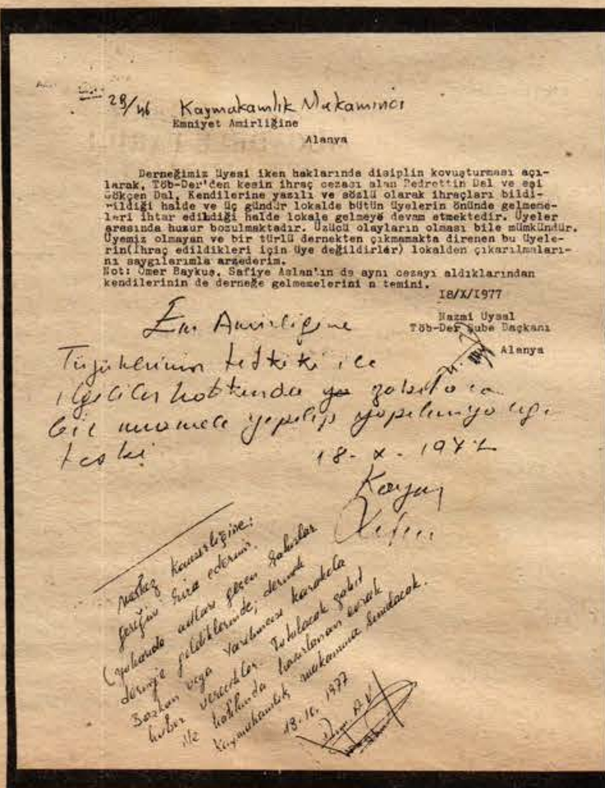

Doğu Almanya revizyonist Partisi içinde Sosyal-emperyalizme muhalefet hareketi

Doğu Almanya'daki revizyonist parti içerisinde sosyal-emperyalistlere karşı çıkan bir muhalefet hareketi örgütlendi. Muhalefet hareketi görüşlerini yayınladığı bir bildirgeyle açıkladı. Bu bildirge Batı Almanya'da yayınlanan "Der Spiegel" dergisinin dün çıkan sayısında (2 Ocak 1978) yayınlandı.

Demokrat ve hümanist görüşte olduklarını açıklayan "Almanya Demokratik Komünistler Birliği" (BDKD) adlı muhalefet hareketi, bildirgesinde şartların uygun olmaması yüzünden gizli olarak örgütlenmek zorunda kaldıklarını belirtiyor. "Devlet kapitalizminin eşit olmayan gelişmesi bugün iki emperyalist süper devletin, yani ABD ve SSCB'nin ortaya çıkmasına yol açmıştır" diyen bildirge, dünya savaşının kaynağının bu iki süper devlet olduğuna dikkat çekiyor. Bildirge, Rusya'nın içerde sosyal-faşist, dışarda ise sosyal-emperyalist bir siyaset izlediğini örneklerle anlatıyor. Batı ve Doğu Almanya'nın bir birleşmesini savunan bildirge, Doğu Almanya'nın Varşova Paktından çıkması gerektiğini de belirtiyor.

Doğu Almanya'daki muhalefet hareketinin görüşlerini gelecek sayımızda daha geniş olarak sunacağız.

Kaymakamlık Makamına
Emniyet Amirliğine
Alanya

Derneğimiz üyesi iken haklarında disiplin kovuşturması açılarak, Töb-Der'den kesin ihraç cezası alan Bedrettin Dal ve eşi Gökçen Dal, Kendilerine yazılı ve sözlü olarak ihraçları bildirildiği halde ve üç gündür lokalde bütün üyelerin önünde gelmemeleri ihtar edildiği halde lokale gelmeye devam etmektedir. Üyeler arasında huzur bozulmaktadır. Üzücü olayların olması bile mümkündür. Üyemiz olmayan ve bir türlü dernekten çıkmamakta direnen bu üyelerin(İhraç edildikleri için üye değildirler) lokalden çıkarılmalarını saygılarımla arzederim.
Not: Ömer Baykuş, Safiye Aslan'ın da aynı cezayı aldıklarından kendilerinin de derneğe gelmemelerini n temini.

18/X/1977

Nazmi Uysal
Töb-Der Şube Başkanı
Alanya

Em. Amirliğine
18-X-1977

Alanya'da revizyonistler öğretmenleri polis zoruyla TÖB-DER'den atmaya çalışıyor

Alanya TÖB-DER Şubesinin yönetiminde bulunan revizyonistler öğretmenleri polise ihbar ediyorlar. Genel Merkezin Ankara ve Mersin'deki TÖB-DER mitinglerine katıldıkları gerekçesiyle beş öğretmeni üyelikten ihraç etmesinden sonra, Alanya Şubesi yöneticileri de öğretmenler üzerindeki baskılarını artırmışlardır. Şube Başkanı Nazmi Uysal, Alanya Emniyet Müdürlüğüne devrimci öğretmenlerin bir listesini bildirmiş ve bir dilekçeyle bu öğretmenlerin TÖB-DER Lokaline sokulmamasının sağlanmasını istemiştir. Bu sayfamızda Nazmi Uysal'ın Emniyet Amirliğine yazdığı ihbarnameyi yayınlıyoruz.

TÖB-DER'den ihraç edilen Alanyalı öğretmenlerden lise resim öğretmeni Bedrettin Dal revizyonist yöneticilerin öğretmenler üzerindeki baskılarını ve polisle yaptıkları işbirliğini şöyle anlatmıştır:

"15 Ekim günü Murat Atik adlı şube yönetim kurulu üyesi, bana bir daha lokale ayak basmamamı söyledi. Ben lokalde çay içmek isteyince, Murat Atik 'çay, kahve içmen de yasak' diye cevap verdi. Bu olayı orada bulunan öğretmenler tepkiyle karşıladılar. Aynı yönetici ertesi gün beni lokalden polisle attıracağını söyleyerek tehdit etti. Bir gün sonra yöneticiler, beni ve öğretmen olan eşimi lokalden attırmak üzere polisi getirdiler. Polis geldiğinde biz az önce lokalden ayrılmıştık. Şube Başkanı Nazmi Uysal ertesi gün bir dilekçeyle Kaymakamlığa başvurarak bizim lokale sokulmamamız için yardım istedi. 18 Ekim günü Murat Atik lokale komiseri getirdi ve polis beni karakola götürerek tehditte bulundu.

"23 Ekim günü iki revizyonist yönetici ve araç olarak kullandıkları iki-üç kişi bana sataşarak, zorla kavga çıkarmaya çalıştılar. Bu olay sırasında çeşitli yerlerimden yaralandım. Sonra da koşup 'kavga çıkardığım ve lokale girdiğim' gerekçesiyle polis çağırdılar. Polisler beni suçlu sıfatıyla karakola götürdü. Bu saldırıdan sonra, Alanya Hükümet Tabibliğinden beş günlük rapor aldım.

"Revizyonistler üstelik beni mahkemeye verdiler. Ama mahkemede işler terse döndü. Olayı görenler aleyhlerine tanıklık edince, ne yapacaklarını şaşırdılar. Şimdi yöneticiler esas suçlunun Murat Atik olduğunu, bizim lokale tekrar gelebileceğimizi söylemeye başladılar. Şube yöneticilerinin öğretmenler üzerindeki baskılarını Alanyalı öğretmenler tepkiyle karşılıyor."

H. Yolu'ndan

Ulukışla'dan 60 H.Yolu taraftarı

Oportünist saflarda kalarak halka hizmet edilemez

Bizler Halkın Yolu'nun oportünist saflarını terkedip proletaryanın bayrağı altında toplanıyoruz. Proleter devrimci siyasetle oportünizm arasındaki mücadele, bize oportünizmi savunarak halka hizmet edilemeyeceğini kavrattı. Biz öteden beri Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesini savunuyor ve Üç Dünya Teorisini devrimin anahtarı olarak alıyorduk. Fakat Halkın Yolu'nun sinsice yürüttüğü Üç Dünyayı red siyasetini kavrayamıyorduk.

Çevremizde Üç Dünya Teorisinin savunulduğunu bildiklerinden, dışarıdan gelen şefler bunu reddettirmek için adi yöntemlerle arkadaşlar arasındaki ilişkileri kesmeye; hatta ileri arkadaşları tecrit etmeye çalıştılar. Tartışmaları engellemek için tek tek kişilerle ilişkilere geçerek, bazı arkadaşların siyasi geriliğinden faydalanmaya, kendilerine bağlı bir yapı yaratarak Üç Dünya Teorisini reddettirmeye çalıştılar. Ancak tabandan tecrit oldular ve büyük çoğunluğun tepkisiyle karşılaştılar.

"Araştırıyoruz" diye açılan tartışmalar, özünde Üç Dünya Teorisini reddetme tartışmaları oldu. Önce bu teorinin Mao Zedung'a ait olmadığını, Deng Siao-ping'e ait olduğunu, ÇKP'nin bunu dış siyasetinde uyguladığını, ama içte uygulamadığını savundular. Daha sonra bu teorinin Mao Zedung'a ait olduğu belgeleriyle açıklanınca, Mao Zedung'a açıkça oportünist diye saldırdılar. Şefler Üç Dünya Teorisinin önemli olmadığını söyleyerek, mücadele ve örgütlenme safsatasıyla bizleri oyalama yolunu tuttular.

Devrimcilerin AYDINLIK saflarına gitmesini engellemek için kof bir AYDINLIK düşmanlığı yaratıp barikat kurmaya çalıştılar. Biz önce Üç Dünya Teorisini kabul edip Halkın Yolu saflarında kalmayı düşündük. Kısa zamanda bu anlayışımızın yanlış olduğunu, bunun tekkeyi korumaya hizmet edeceğini görerek AYDINLIK'a katılmayı savunduk. Bunun üzerine AYDINLIK'ın ve bu teoriyi savunan tüm partilerin sınıf işbirlikçisi olduğunu söylediler. Bir yandan da Üç Dünya Teorisini savunanlara "saflarımızda kalın" diyerek önümüzü karartmaya çalıştılar.

Üçlü Blokun ve özellikle Halkın Yolu'nun tabanında ki devrimciler,bunların ikiyüzlülüklerini görmeli, proletarya bayrağı altında birleşmelidir. İki çizgi arasındaki mücadelede Üç Dünya Teorisini kararlılıkla savunarak AYDINLIK saflarında birleşelim!

"Doğru yolu görüp de ters yola kaçan şerefsizdir"

11-12 yaşlarında iken köydeki arkadaşlarla arasıra faşistlerle ve toprak ağalarıyla ilgili konuşurduk "Bizim arazimiz niye yok, onların niye çok" diye birbirimize sorardık. Bazı arkadaşlar "Allahın kaderi" derlerdi. Bense "yok arkadaşlar onlar halkı kandırmışlar, zorla arazilerini almışlar" derdim.

16-17 yaşlarımda ise bazı anarşist fikirler savundum. Bu yolun yanlış olduğunu söyleyen olsa ben kızıyordum. İllaki benim dediğim olacak diyordum.

Daha sonra biraz daha geliştim. Herkesle birleşelim, kardeş olalım, Türk, Kürt demeyelim, hep birlikte savaşalım, "Ne Amerika Ne Rusya" diyordum. Milliyetçilerle, "Özgürlük Yolu" cularla", "Halkın Kurtuluşu" taraftarlarıyla düştüm kalktım. Onları önce iyi sandım, maalesef yanılmışım. Sonunda anladım ki, halka en yararlı ve bölücülük varatmayan tek yol AYDINLIK'tır. Proleter devrimci tek yol O'nun yoludur. AYDINLIK ve HALKIN SESİ'ni okuyanlar bunu anlarlar. Siz okudunuz mu?

Ben bir köylü çocuğuyum. Tüm gerçekçi, sağlam arkadaşlarımdan ricam şudur: En aydın yola, en yararlı yola gelsinler. Beni yanlış görmeyin. İsterseniz eleştirin, tartışın. AYDINLIK yakın zamanda kazanacak, halka çok büyük yararı olacak. Ben bu yolun en sağlam yol olduğunu gördüm ve günlerce kendi kendimi eleştirdim. AYDINLIK'çıların konuştukları sırları anladım.

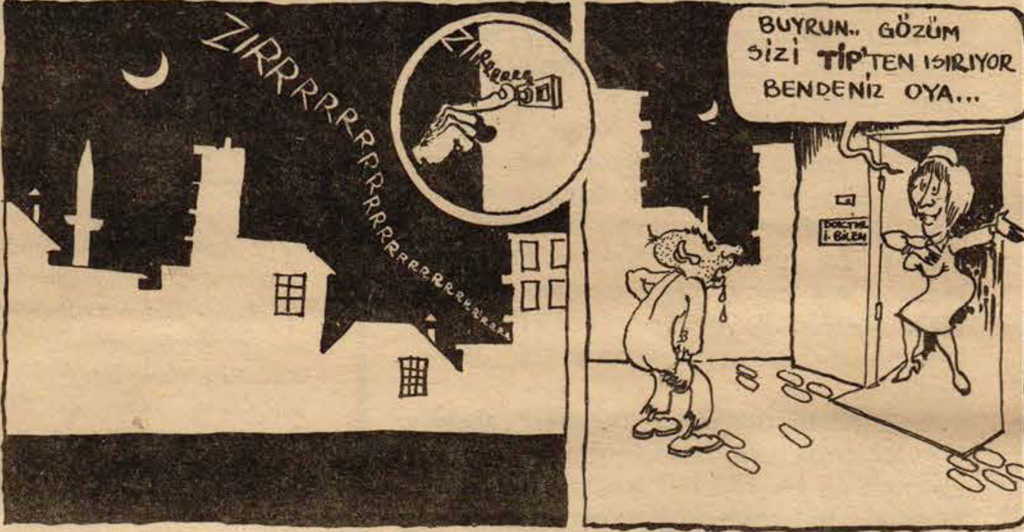
Yanlış yola saplanmış, devrimci adını taşıyan çok gruplar var. Ama o gruplar AYDINLIK'a karşı geliyorlar. Sebebi, gerçek proleter devrimci olduğu için sevmiyorlar ve kötülüyorlar. Bazıları bilmeyerek hareket yapıyorlar. İşte, ben onlara acıyorum. Onların da derhal uyanmaları için bu bir-iki satırı yazdım.

Yanlış yollara sapmış arkadaşlarımızı uyarıyorum. Amacı proleter devrimcilik olan kim varsa hemen AYDINLIK'a katılsın. Yanlış, kökü olmayan bir fikirden, doğru bir fikre geçmek hiç hata değil. Yalnız hata odur ki; doğru yolu görüp, ters bir yola kaçmak; bilhassa bilerek olursa, o devrimcilik değil şerefsizlik olur.

Diyarbakır Cezaevinden
Bir Tutuklu

ÜÇLÜ BLOK DOKTORDA

YAZAN: NEVZAT AĞAÇ
ÇİZEN: KÖKSAL ÇİFTÇİ

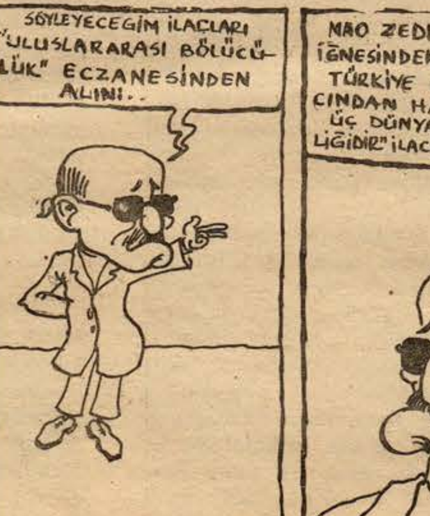

Kava grubundan

Milli boğazlaşma siyasetine son!

1975 yılından beri Kava grubunun görüşlerini savundum. Bunun sebebi devrimci fikirleri inceleyip öğrenemeyişimdir. Son zamanlarda ben de AYDINLIK'ı ve HALKIN SESİ'ni araştırmaya başladım. Milli meselede ki ve diğer konulardaki doğru fikirleri proletaryanın saflarına katılmamı sağladı.

Sömürgecilik teorisini savunanlar milli kurtuluş hareketini aynen İ.Kaypakkaya gibi değerlendiriyorlar. Onlara göre, Kemalist burjuvazi emperyalizme karşı mücadele vermemiş, emperyalistlerin güdümünde Kürdistan'ı sömürgeleştirme savaşı vermiştir. Oysa ülkemiz tarihini Marksist bir bakış açısıyla incelediğimizde iki milliyetten Türkiye halkının omuz omuza mücadele ederek emperyalistleri kovduğunu görüyoruz. Lenin, Stalin, Mao Zedung ve Komintern'in değerlendirmeleri ise, bu milli hareketin dünya devriminin bir parçası olduğu şeklindedir. Kim doğru söylüyor? Sömürgecilik teorisini savunan tekke şefleri mi, uluslararası proletaryanın önderleri mi?

Bugün devrimcilerin yapması gereken şey, yine iki süper devlete karşı Türkiye halkının birliğini sağlamaktır. İki milliyetten Türkiye halkını birbirine düşman eden tutumlar emperyalistlerin, özellikle sosyal-emperyalistlerin işine yaramaktadır.

Milli zulmün kaynağı emperyalizmdir. Bütün mücadelemiz emperyalizmi ve feodalizmi hedef almalıdır. Oysa "sömürgecilik teorisi"ni ve ayrı örgütlenmeyi savunanlar şunu söylüyorlar. "Türkiye burjuvazisine vurdun mu, dolayısıyla emperyalizme de vurmuş sayılırsın". Bütün bu anlayışların kaynağı Paul Sweezy'nin Troçkist tahlilleridir. Bu ideologa göre, "emperyalizme bağımlı bütün ülkeler alt-birim emperyalist sömürgeci devletlerdir." Aslında sömürgecilik ve ilhak eğilimleri, çağımızda emperyalist devletlerin tekelindedir. Ezilen ülkeleri sömürgeci olarak göstermek, emperyalist devletlere karşı yürütülen mücadeleyi hedefinden saptırmak ve ezilen milletlerin mücadelesini karartmak demektir.

Bugün ülkemizde faşistler ve revizyonistler, sürekli olarak milli düşmanlığı körükleyerek, emperyalist efendilerine yaranmaya çalışıyorlar. Faşistlerin ırkçılığına karşı burjuva milliyetçiliğine sarılarak mücadele edilemiyeceği açıktır. Milli zulme karşı mücadeleye ancak proletarya önderlik ederse zafere ulaşabiliriz.

Kava hareketi içinde yer alanlara şu çağrıyı yapmayı bir görev sayıyorum: Faşistlerin ve revizyonistlerin kışkırttığı milli boğazlaşma heveslerini kursaklarında bırakmak için AYDINLIK'ın proleter devrimci bayrağı altında birleşelim.

Ankara'dan F.Kuran

H. Kurtuluşu'ndan

Şeflerin körüklediği Aydınlık düşmanlığına hayır!

Devrime sempati duyduğum ilk yıllarda gençliğin anti-emperyalist, anti-faşist mücadelesini savunan DGB (Devrimci Gençlik Birliği) içinde saf tuttum. Daha sonra sınıf mücadelesinin karmaşıklığını kavrayamamam, Üçlü Oportünist Bloku.ı saflarına gitmeme yol açtı. Proleter devrimci harekete karşı düşmanlık yaydım.

Lenin'in dediği gibi "gerçekler inatçı şeylerdir ve hoşumuza gitsin gitmesin hesaba katılmaları gerekir." AYDINLIK'ın savunduğu doğru siyasetler bana kendini zorla kabul ettirirken H.Kurtuluşu'nun oportünist yüzünü daha iyi gördüm.

Edindiğim Marksist bilgiyi maddi bir güç haline dökmek istiyor, fakat bunu yapamıyordum. Çünkü H.Kurtuluşu'nun siyaseti yoktu. O, siyasetsizliği siyaset haline getirmişti.

1 Mayıs'tan sonra Üçlü Blokun ve özel olarak H.Kurtuluşu'nun kendi içindeki parçalanmanın temelinde yatan neydi? Gerek Üçlü Blokun, gerekse H.Kurtuluşu içindeki parçalanmanın nedeni, tekke ve hizip mücadelesidir. Tekkeler içinde kalarak halka ve devrime hizmet edilemez.

Bugün Üçlü Oportünist Blok içindeki devrimcilerin önünde iki seçenek vardır. Ya Mao Zedung'un günümüz şartlarını tahlil ederek ortaya koyduğu Üç Dünya Teorisine sıkı sıkıya sarılarak, bunu ülkemiz şartlarına uygulayan ve her türden oportünizmin karşısına dikilen AYDINLIK'ın yanında yer almak, ya da Üç Dünya Teorini reddederek Kruşçev-Brejnev revizyonizminin kervanına katılmak.

Bütün devrimciler, şeflerin körüklediği "PDA" düşmanlığını yenerek, tekke ve hizipleri bırakmalıdır.

Ankara'dan C.Ersoy

H.Birliği'nden

Halka zarar veren tekke şeflerine cesaretle karşı çıkalım

Belli bir süre tasfiyeci ideolojinin etkisi altında bulundum. 1974 yılında revizyonizme ve sosyal-emperyalizme karşı mücadele eden proleter devrimci hareket saflarında yer alıyordum. Buna rağmen devrimci siyasetleri kavramıyor ve bunları hayata geçirmek için mücadele etmiyordum. Revizyonist saldırıları göğüsleyemiyor, revizyonizmle uzlaşmanın yollarını arıyordum. Sovyetlerin, sosyal-emperyalist olduğunu kitleler arasında cesaretle savunamıyor, onun dünya gericiliğinin iki merkezinden biri olduğunu kabul etmiyordum. Maceracı akımlardan gelen gerici cereyanları göğüsleyemiyor, kuvvete tapan küçük burjuvazinin iradeci ideolojisini devrimci kabul ediyordum. Bu anlayış, beni maceracılara dalkavukluk yapmaya dahi götürüyordu.

Bende hakim hale gelen bu yanlış ve sakat düşünceler, sonraları proleter devrimci hareketin bir bölgedeki varlığını tasfiye etmeye çalışan mücadele kaçağı bir burjuva unsurla işbirliği yapmama zemin hazırladı. Bu burjuva unsurun hareketten atılmasını bahane edip, haretle bağımızı kopardık. Taşıdığım görüşler benim tasfiyeci harekete katılmamı kolaylaştırdı ve o saflara katıldım.

Tasfiyeci hareket 71'deki yenilginin nedenlerini başlangıçta taktik hatalar olduğunu öne sürüyor, izlenen siyasetin esas olarak doğru olduğu üzerinde duruyordu.

H.Birliği çıktığı ilk dönemlerde Üç Dünya Teorisini savunur gibi gözüküyordu. Üç Dünya Teorisini kabul ettiğini ileri sürüyordu. Ama ne kabul ediş! Üç Dünya Teorisinin getirdiği ittifakları kabul etmiyor, ülkelerin bağımsızlık akımını genel anlamda devrimci bir akım saymıyor, Üçüncü Dünya ülkelerini, revizyonistlerin yaptığı gibi 'ilerici ve gerici ülkeler şeklinde ikiye bölüyordum.

Proleter devrimci hareket hakkında aslı astarı olmayan dedikoduları tanıştığım yeni unsurlara anlatarak daha baştan onlarda AYDINLIK'a karşı bir antipati, bir düşmanlık doğmasına sebep oluyordum. Böylece başlangıçta Marksist harekete düşmanlıkla yetişenler sağlıklı bir gelişim çizgisi izleyememekteydiler.

Bazı arkadaşlar, Üçlü Oportünist Bloku, tekke şeflerinden gelen gerici cereyanı göğüsleyemeyiz gerekçesiyle terketmemektedirler. Böyle bir korkuyla tekkelerin yaşamasını sağlamak doğru bir tutum değildir. Doğru olan tek şey, halka zarar veren şeylerin karşısına korkmadan, yılmadan çıkmaktır. Bütün devrimcileri, hatalarının özeleştirisini yapmaya ve proleter devrimci hareket saflarına katılmaya çağırıyorum.

Bir Devrimci

Doğu Perinçek

SOSYAL SİSTEM VE TEMEL ÇELİŞME

Geçen sayımızda arkadaşımız Doğu Perinçek'in "H.Yolu ve H.Kurtuluşu'nun Temel Çelişmesi" başlıklı yazısını yayınlamıştık. Bu sayımızda arkadaşımızın gene aynı konuya ilişkin ikinci bir yazısını yayınlıyoruz.

AYDINLIK, bir toplumun sosyal ve ekonomik yapısını tespit etmekle temel çelişmeyi belirlemenin aynı şey olduğunu çeşitli yazılarında söylemişti. H.Yolu şeflerinin yazdığı "Devrimci Teori" dergisinin ilk sayısı bunun yanlış olduğunu ileri sürdü. H.Yolu şeflerine göre sosyal ve ekonomik yapıyı belirlemek, o toplumun "adını koymak" ve olguların "dış yüzü" ile uğraşmaktır. Gene H.Yolu şeflerine göre toplumsal sistem zıtların birliği değil, "çelişmenin bir yönü"dür (s. 26, 27).

Bir toplumun sosyo-ekonomik yapısını belirleyen nedir? O toplumun üretim biçimidir. Belli bir toplumdaki üretim ilişkileri ile üretici güçler o toplumun üretim biçimini oluştururlar. İşte bu üretim biçimi, o toplumun sosyo-ekonomik kuruluşunu belirler. Sosyo-ekonomik kuruluş veya sosyal sistem, toplumun üretim biçimi ile bu üretim biçimine uyan üst yapıyı (siyasi, hukuki ve ideolojik kurumlar) kapsar.

Bu açıklamadan çıkan şudur: Bir toplumun sosyo-ekonomik kuruluşunu araştırmak, herşeyden önce bu kuruluşu belirleyen üretim biçimini, yani üretim ilişkileri ile üretici güçleri araştırmak demektir.

Bir toplumun temel çelişmesi nedir? O toplumdaki üretim ilişkileri ile üretici güçler arasındaki çelişmedir.

Demek ki, toplumsal sistemi belirlemek, o toplumun temel çelişmesini belirlemekten başka bir şey değildir. Mesele bu kadar basittir. Bunu bilmek için bilgin olmak gerekmez, Marksizmin temel kavramlarını bilmek yeter. Alıntıları arka arkaya sıralayarak 140 sayfa saçmalamak başka şeydir, Marksizmin ABC'sini bilmek başka şeydir.

H.Yolu şefinin iddia ettiği gibi bir toplumun sosyal ve ekonomik kuruluşunu araştırmak, o toplumun "adını koymak" ve meselenin "dış yüzü" ile mi uğraşmaktır? Hayır meselenin özü budur. Her varlığın özünü belirleyen şey, onun içinde taşıdığı çelişme ve bu çelişmenin esas yönüdür. Sosyo-ekonomik yapının araştırılması da, o toplumun dış yüzünün değil, özünün araştırılması demektir. Ama H.Yolu şefi, sosyo-ekonomik kuruluş veya sosyal sistemin ne anlama geldiğini bilmediği için uydurup uydurup yazıyor.

Sosyo-ekonomik yapı, H.Yolu şefinin sandığı gibi çelişmenin bir yanı mıdır?

Sosyo-ekonomik yapının kendisi çelişmeli bir bütündür. Üretim ilişkileri ile üretici güçler arasındaki temel çelişme ve alt yapı ile üst yapı arasındaki çelişme her sosyal sistem içinde varolan çelişmelerdir. Kendi toplumumuzu ele alırsak: Yarı-sömürge yarı-feodal toplum, H.Yolu şefinin iddia ettiği gibi yekpare bir bütün değildir, zıtların birliğidir. Çünkü yarı-sömürge yarı-feodal toplum da diğerleri gibi içinde çelişmeler barındırır. Üretim ilişkileri ile üretici güçler arasındaki temel çelişme, toplumumuzdaki ifadesini emperyalizm ve feodalizm ile halk arasındaki çelişmede bulur. Süreci belirleyen çelişme budur. Süreç, var olan sosyal sistemden başka birşey değildir. H.Yolu şefinin kafası hurafe ve safsata ile dolu olduğu için, sosyal sistemi zıtların birliği olarak görmüyor. O, her şey gibi toplumsal sistemin de ikiye bölündüğünü, yani içinde çelişme taşıdığını kabul etmiyor. Baştan aşağı metafizik içindedir.

H.Yolu şefleri, daha üretim ilişkileri, üretici güçler, üretim biçimi, temel çelişme, sosyo-ekonomik kuruluş (sosyal sistem) gibi temel kavramları bilmedikleri için, Marksizmin en ilkel öğrencilerinin dahi gördüğü zırvalarla ortaya çıkıyorlar. Bunlar, bir toplumun hem yarı-feodal yarı-sömürge, hem de kapitalizmin hakim olduğu bir toplum olabileceğini ileri sürüyorlar.

Bir toplumda kapitalist üretim biçimi hakimse, o toplum kapitalisttir. Bir toplum hem kapitalist, hem de yarı-feodal olmaz. Evet bir toplumda çeşitli üretim ilişkileri bulunabilir, fakat topluma damgasını vuran, belirleyici olan bunlardan bir tanesidir. Diğer ilişki ikincil durumdadır. Sosyo-ekonomik kuruluş ve temel çelişme kavramlarının öz olarak aynı şeyi ifade ettiklerini yukarda açıklamıştık. Dolayısıyla her sosyal sistemin bir temel çelişmesi vardır. H.Yolu şefleri keyiflerinin istediği gibi bir toplumsal sisteme başka bir toplumsal sistemin temel çelişmesini giydiremezler. O zaman ortaya "altı kaval üstü şişhane" denen şey çıkar. Eğer Türkiye'de hakim üretim biçimi kapitalizm ise, kapitalist toplumun temel çelişmesi büyük ustalar tarafından tahlil edilmiştir. Marks, kapitalist toplumun temel çelişmesinin üretimin toplumsal karakteri ile mülkiyetin kapitalist niteliği arasında olduğunu belirtmişti. Bu çelişme kendini proletarya ile burjuvazi arasındaki mücadelede ortaya koyar. Başka bir ifadeyle, kapitalizmin temel çelişmesi proletarya ile burjuvazi arasındaki çelişmedir. Rekabetçi kapitalizm döneminde de, tekelci kapitalizm döneminde de temel çelişme budur. Bu gerçeği, büyük öğretmen Mao Zedung şöyle ifade etmektedir: "Serbest rekabet çağının kapitalizmi emperyalizm aşamasına ulaştığında, temel çelişmeyi oluşturan iki sınıfın, yani proletarya ile burjuvazinin sınıf niteliğinde ya da toplumun kapitalist özünde bir değişme olmaz." (Seçme Eserler, Cilt I, s.382)

H.Yolu temel çelişme ile toplumsal sistem arasındaki ilişkiyi anlamadığı için her şeyi birbirine karıştırıyor. Şefler, temel çelişmeyi toplumsal sistemin içinde değil, çelişmesiz ve yekpare bir bütün olarak gördüğü "toplumsal sistemler" arasında arıyor. Veya farklı toplumsal sistemlerin temel çelişmeleri içinden karpuz seçer gibi temel çelişmenin yönlerini seçiyor ve bunları keyfi olarak kağıt üzerinde bir araya getiriyor. Toplum hem kapitalist hem yarı-feodal! Kapitalizm hakim fakat temel çelişme kapitalizmin temel çelişmesi değil! İşte bütün bunlar, metafiziktir ve iki iskemlede oturmak diye buna denir.

Filistin Devriminin 13.

FİLİSTİN HALKINA

TAVRAH HATTEN NASR — **ZAFERE KADAR DEVRİM**

1 Ocak 1965, 20. yüzyılın başından bu yana, her türlü emperyalist-siyonist tertip, zulüm ve katliamla, anayurdundan sürülüp atılan Filistin halkının, devrim ateşini yeniden canlandırdığı gündür. 1 Ocak 1965, 1964 yılında kurulan Filistin Kurtuluş Örgütünün, işgal altındaki Filistin topraklarında ilk silahlı eyleme giriştiği gündür. O günden itibaren, Filistin halkının emperyalizmin ve siyonizmin saldırganlığına karşı yıllar boyunca sürdürdüğü direniş, yeni bir hız kazandı ve yeni bir aşamaya girdi.

Filistin, 1917 yılına kadar Osmanlı İmparatorluğuna bağlıydı. Aynı yıl Filistin halkı ve diğer Arap halkları Osmanlılara karşı ayaklandı. Ne var ki, İngiliz ve Fransız emperyalistleri Birinci Dünya Savaşından sonra bu bölgeyi paylaştılar. Filistin, İngiliz mandasına girdi. O sırada Filistin topraklarının hemen hemen tamamına sahip olan Filistin halkı, toplam nüfusun yüzde doksanından fazlasını oluşturuyordu. İngiliz emperyalistlerinin 1917'de Balfour Bildirisiyle Filistin topraklarında kurdurdukları Yahudi yerleşme merkezlerinde yaşayan Yahudilerin nüfusu ise ancak yüzde ondu.

Filistin halkı, İngiliz emperyalistlerinin, Yahudi ırkçılığını savunan siyonist hareketle işbirliği halinde, Filistin topraklarını sömürgeleştirme programını ve tertiplerini asla kabul etmedi ve mücadeleye başladı. 1921 yılında Kudüs'te toplanan Arap Kongresi; Balfour Bildirisinin geri alınmasını; Filistin'in siyonistler tarafından sömürgeleştirilmesini amaçlayan yoğun ve sistemli Yahudi göçünün durdurulmasını; din ayrımı yapılmaksızın herkesin özgürce yaşayacağı bağımsız ve demokratik bir Filistin'in kurulmasını talep etti.

Filistin halkının gösterilerle ve protesto bildirileriyle başlayan direnişi, yoğunlaşarak devam etti. 1936 yılında İngiliz mandasına ve Yahudi göçüne karşı genel greve gidildi. 6 ay süren genel grev, sömürgeci ekonominin tüm sektörlerini felce uğrattı. Filistin halkı 1947 ve 1948 yıllarında yeniden silaha sarıldı. İngiliz emperyalistleri, siyonist çetelerle birlikte bu direnişi kan ve zulümle bastırdılar. 29 Kasım 1947'de, o sırada emperyalizmin hakimiyeti altında bulunan Birleşmiş Milletlere Filistin'in bölünmesini kabul ettirdiler. Filistin topraklarının yüzde 56,5'i siyonistlere verildi. 15 Mayıs 1948 yılında siyonist devlet resmen kuruldu. Sistemli bir zulüm uygulayan İsrail siyonistleri, Filistin köylerini yakıp yıkıp, halkı topluca katlederek Filistin topraklarının yüzde 78'ini ele geçirdiler. Filistin halkını topraklarından kovdular, ama onun emperyalizme ve siyonizme karşı direnme azmini kıramadılar.

> "Filistin devrim hareketi Filistin halkı içinde doğmuştur. Bu öyle bir devrim hareketidir ki halk tarafından desteklenmiştir ve halk bunda yaşamını ve yarınını bulmaktadır."
>
> **Yaser Arafat**

1948-1967 yılları arasında emperyalizmin Orta Doğuya müdahalesi yoğunlaştı. 1945'lerde dünya jandarması rolünü benimseyen Amerikan emperyalistleri, İsrail saldırganlarının arkasına geçtiler. Filistin halkının milli bilincini köreltmeyi, milli benliğini ezmeyi ve Arap halklarının birliğini bozmayı amaçlayan yoğun bir saldırı faaliyetine giriştiler. Bu arada tüm dünyada olduğu gibi Orta Doğuda da Amerikan emperyalistleriyle rekabete girişen Sovyet sosyal-emperyalistleri de Filistin halkının mücadelesini baltalamak için ellerinden geleni yaptılar. 1965 yılında Filistin halkının İsrail siyonistlerine karşı giriştiği silahlı mücadeleyi söndürmeye çalıştılar. Filistin Kurtuluş Örgütünü, Filistin halkının tek temsilcisi olarak kabul etmediler. Orta Doğuda Amerikan emperyalistleriyle birlikte "ne savaş ne barış" durumunu sürdürmeye çalıştılar. Bölgedeki bütün ülkelerin güvenliğinin sağlanması kisvesi altında İsrail'in meşruluğunu tanıdılar.

Yıllardır sürdürülen emperyalist ve siyonist saldırıya, kitle katliamlarına, işkencelere, tutuklamalara, açlık ve sefalete rağmen Filistin halkının haklı mücadelesi gün geçtikçe güçleniyor. Mücadele işgal altındaki bütün Arap topraklarına yayılıyor. İsrail saldırganları tüm dünyada tecrit oluyor. Filistin halkının mücadelesi büyük bir destek kazanıyor.

Türkiye halkı, Filistin halkının mücadelesini her zaman desteklemiştir, bundan sonra da kararlılıkla destekleyecektir. Türkiye proletaryası dokuz yiğit evladını Filistin topraklarında şehit vererek, Filistin halkıyla dayanışmasını pekiştirmiştir. Türkiye halkının, Filistin halkını silahlı mücadelede sebat ederek işgal altındaki topraklarını kurtaracağına ve bağımsız ve demokratik Filistin devletini kuracağına inancı tamdır.

Filistin ve Arap şiirinin önde gelen temsilcilerinden biri olan Fatma Tukan özellikle 1967 savaşından sonra Filistin halkının mücadele ruhunu ve kurtuluş özlemlerini dile getiren şiirler yazmaya başladı. Fatma Tukan'ın şiirleri Filistin halkının devrimci mücadelesinde öylesine büyük bir rol oynadı ki, Moşe Dayan, "Onun şiirleri on suikasttan daha yıkıcıdır," demek zorunda kaldı.

Halkın özgürlüğü

Özgürlük!
Özgürlük!
Özgürlük!
Kurşunlar altında çınlayan ses,
alevler arasında yankılanan ses,
büyük öfkenin sesi.
Geceye inat izlediğim ses,
sürüklediğim zincirlere inat
izlediğim ses.

Haykırırım savaşırken:
Özgürlük!
Özgürük!
Özgürlük!
Kutsal ırmak haykırır özgürlüğü,
köprüler haykırır özgürlüğü,
ırmağın iki yakası haykırır özgürlüğü,
haykırır benimle birlikte
gök gürültüsü, fırtına, kasırga:
Özgürlük!
Özgürlük!
Özgürlük!

Sürdüreceğim kavgayı,
yazacağım toprağa, duvarlara, pencerelere, kapılara,
Meryem tapınağına, mihraplara,
saban izlerine, inişlere, yokuşlara, yollara,
hapisanelere, işkence odalarına, darağaçlarına,
yazacağım zincirlere inat,
dinamitlere, bombalara inat,
yanıkların açtığı yaralara inat, yazacağım,
adını yazacağım senin,
yurdumun dört bir yanında görene dek seni,
görene dek büyüdüğünü senin,
büyüdüğünü, büyüdüğünü, büyüdüğünü,
görene dek kapladığını her karış toprağı,
her kapıyı açtığını görene dek,
görene dek gecenin kaçtığını,
ışığın sisten kaleleri yıktığını görene dek,
sürdüreçeğim kavgayı.

Özgürlük!
Özgürlük!
Özgürlük!
Kutsal ırmak haykırır özgürlüğü,
köprüler haykırır özgürlüğü,
ırmağın iki yakası haykırır özgürlüğü,
başkaldıran rüzgarlar haykırır özgürlüğü,
haykırır benimle birlikte
gök gürültüsü, fırtına, kasırga:
Özgürlük!
Özgürlük!
Özgürlük!

(Türkçesi: A. Kadir-Afşar Timuçin)

FİLİSTİN DAVASI ÜÇÜNCÜ DÜNYANIN MÜCADELESİNİN KOPMAZ BİR PARÇASIDIR

Filistin halkının haklı davası, Arap ülkelerinin ve tüm Üçüncü Dünyanın emperyalizme, siyonizme ve iki süper devletin hegemonyacılığına karşı mücadelesinin kopmaz bir parçasıdır.

Filistin halkının milli kurtuluş için verdiği şanlı mücadele, tüm dünya halklarının yüreğinde yer etmiş ve Üçüncü Dünya ülkelerinin içten desteğini kazanmıştır. Üçüncü Dünya ülkeleri, Birleşmiş Milletler, Afrika Birliği Örgütü ve İslam Ülkeleri Konferansları gibi birçok uluslararası kuruluşta ve toplantıda siyonizmi mahkum etmişler ve Filistin halkına omuz vermişlerdir. Onların iki süper devletin hegemonyacılığına karşı her alanda yürüttükleri mücadele, Filistin Devrimine büyük bir katkı olmuştur.

Filistin halkının ve Üçüncü Dünya ülkelerinin kararlı mücadelesi, Avrupa ülkeleri ve Japonya gibi İkinci Dünya ülkelerini de etkilemiştir. Onlar da Filistin davası karşısında olumlu bir tutum almışlardır. Bugün İkinci Dünya ülkeleri, Filistin Halkının tek meşru temsilcisi olan Filistin Kurtuluş Örgütünü tanımakta ve Arap ülkeleri ile dostluk siyasetine yönelmektedirler.

Bütün bu gelişmeler, İsrail devletini ve iki süper devleti karanlık kaderleriyle yalnız başına bırakırken, Filistin halkına en geniş çoğunluğun desteğini sağlamakta ve onun geleceğini aydınlatmaktadır.

Orta Doğuda esas eğilim bölünmek değil, birleşmektir

İki süper devletin Orta Doğuda giriştiği faaliyetlerin ortak bir niteliği vardır. Bu ortak nitelik, kendi hegemonyalarını güçlendirme yolunda Arap halklarını ve ülkelerini bölmek ve birbirine düşürmektir. Özellikle Yeni Rus Çarlarının Orta Doğudaki yıkıcı ve bölücü faaliyetleri, son yıllarda büyük boyutlara ulaşmıştır. Sosyal-emperyalistler Arap ülkeleri arasındaki her anlaşmazlığı körüklemekte ve "ilericiler", "gericiler" diye sözde bir ayırımla siyonizme ve hegemonyacılığa karşı ortak Arap cephesini parçalamaya çalışmaktadırlar. Ancak bu siyaset geçen on iki yıl içerisinde sonuç olarak hep başarısızlığa uğramıştır. İki süper devlet, ülkelerin bağımsızlık mücadelesi karşısında sürekli gerilemişlerdir.

On iki yıllık mücadele boyunca geçen olaylar, Arap ülkeleri ve halkları arasındaki ayrılıkların geçici, birleşme eğiliminin ise esas olduğunu göstermiştir. Nitekim Arap ülkeleri, 1967 ve 1973 savaşlarında siyonizme ve emperyalizme karşı ortak bir mücadele cephesinde birleşmişlerdir. Bütün Arap ülkeleri, Filistin halkının gerçek temsilcisinin Filistin Kurtuluş Örgütü olduğunu kabul etmişlerdir. Yine hepsi, Filistin halkının temel haklarının gerçekleştirilmesini istemekte ve kendi kaderini tayin hakkını savunmaktadırlar. Orta Doğuda gerçek ve kalıcı bir barışın ancak bu şekilde sağlanacağını belirtmektedirler.

Öte yandan bütün Arap ülkeleri, petrol kaynaklarının süper devletler tarafından yağmalanmasına karşı da ortak bir mücadeleye girişmişlerdir. İki süper devlete karşı "yeni iktisadi düzen" talebini en önde savunanlar arasında yer almışlardır. Ayrıca bloksuzlar hareketi içinde emperyalizmi, sömürgeciliği, ırkçılığı ve hegemonyacılığı birlikte mahkum etmişler ve bağımsızlık mücadelelerini desteklemişlerdir.

Bütün bu olgular gösteriyor ki, sosyal-emperyalistlerin Arap ve Filistin halklarını bölme çabaları başarısızlığa mahkumdur.

Arap ve Filistin halkları kendi aralarındaki dayanışmalarını güçlendirecek ve Üçüncü Dünya ülkeleri ile olan birliklerini geliştireceklerdir. Onlar bu temel üzerinde ve kendi güçlerine dayanarak emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve siyonizme karşı haklı davalarında mutlaka başarıya ulaşacaklardır.

yıldönümünde

SELAM !

Filistin halkı devrimci bir kültür yaratıyor.

Filistin devriminin marşları Filistin halkının mücadele dolu hayatında çok önemli bir yer tutuyor. Bütün Filistinliler bu marşları her çalınışlarında büyük bir coşkuyla dinliyor ve söylüyorlar. "Filistinli" adlı marş, bunların en çok bilinen ve sevilenlerinden biridir.

Filistinli

Kanım
Yolum
Vatanım
Adım
Adresim
Filistinli.
Devrim ateşinde bir korum ben
Uzun ve acılı bir savaşım.
Ben
Mermilerin içindeki barut
Gürüldeyen topum.
Kudüs'te . . . Yafa'da . . . Ramle'de
Gaspedilmiş vatanımın
özgürlük hareketiyim ben,
Savaşçılarımızın elleriyle açtığı
Özgürlük yoluyum.
Elleriyle, hançerle, küreklerle
Topla, tüfekle, roketlerle.
Ben, devrim yürüyüşüyüm halkımın,
Kanım, yolum, vatanım Filistinli,
Adım, adresim,
Filistinli, Filistinli.

Devrimci Filistin sanatı mücadelenin bağrında filizleniyor

Binlerce yıl boyunca kendi toprakları üzerinde zengin bir kültür yaratmış olan Filistin halkı, bugün emperyalistler ve İsrail saldırganları tarafından yurdundan sürülmüş bulunuyor. Çoluk çocuk, kadın erkek, genç ihtiyar bütün Filistin halkı ya işgal altında ya da sürgünde bin bir güçlüğe katlanarak yaşıyor ve savaşıyor. Anavatanındaki saldırganı kovmak, kendi ırmaklarına, dağlarına, topraklarına ve evlerine kavuşmak ve bağımsız bir devlet kurmak için haklı bir kurtuluş savaşı veriyor.

Bugün Filistin sanat ve kültürü güçlü bir silah olarak Filistin halkının milli kurtuluş savaşının en ön cephesinde yer alıyor. Filistin topraklarında silahlı mücadelenin yanı sıra amansız bir kültür mücadelesi sürüyor. Filistin halkının sadece vatanını gasbetmekle yetinmeyen İsrail siyonistleri, Filistinlilerin milli kültür mirasını da yağmalamaya çalışıyorlar. Filistin sanatını yok etmeye ya da ikiyüzlü bir şekilde kendilerine maletmeye kalkışıyorlar. Filistinlilerin milli özelliklerini taşıyan halk danslarını ve buram buram Filistin kokan giysilerini de gaspetmeye çabalıyorlar. İşte bu yüzden, özellikle 1965'te Filistin devriminin doğuşuyla birlikte Filistin halkının sanat ve kültürü yepyeni bir görünüm kazanmış bulunuyor. Onlar, geleneksel kültürlerinin zengin temeli üzerinde mücadele, direniş ve yurtseverlik ruhuyla dolu yepyeni bir kültür inşa ediyorlar. Filistinli sanatçılar, bir elde silah, bir elde kalemleriyle, geleneksel Filistin kültürünü yaşatıp geliştirerek, Filistin halkının anavatan toprakları üstünde tarih boyunca var olduğunu ve bu kültürün Filistin topraklarında ve Filistinlinin yüreğinde ne kadar derin kök saldığını kanıtlıyorlar. Öte yandan, doğrudan doğruya mücadelenin içine atılarak, Filistin halkının savaşma azmini yükselten sanat eserleri yaratıyor, yediden yetmişe haklı bir kurtuluş savaşı veren Filistinlilerin ve bütün devrimci halkların yüreğini emperyalist saldırgana karşı mücadele ruhuyla dolduruyorlar.

Filistin halkının sanat ve kültürü, emperyalizme, sömürgeciliğe ve hegemonyacılığa karşı mücadele veren Üçüncü Dünya ülkelerinin yükselen sanat ve kültür cephesinin önemli ve ayrılmaz bir parçasıdır. Üçüncü Dünya halklarının devrimci sanat ve kültürü, emperyalizmin, özellikle de Rus sosyal-emperyalizminin revizyonist kültürünün boyunduruğunu kıracak, Asya'nın, Afrika'nın, Latin Amerika'nın özgürlük ve bağımsızlığa kavuşan halklarının bağrından yepyeni bir devrimci kültür doğacaktır.

EL FETİH
Merkez Komitesi üyesi
EBU CİHAD :

"Emperyalizm ve siyonizm asla ellerini bölgeden çekmeyecek ve Arap kitlelerinin birliğini yıkmak, bizi birbirimize kırdırmak için her çareye başvuracaktır. Ama Arap kitlelerinin birliği, Üçüncü Dünyanın birliği ve mücadelemizi destekleyen bütün ilerici güçlerin birliği, emperyalizmin ve siyonizmin tertiplerini mutlaka alt edecektir"

FİLİSTİNDE MÜCADELE SİNEMASI

İşgal edilmiş anavatanı kurtarmak için on iki yıldır silahlı mücadele veren yiğit Filistin halkı,bağımsızlıkçı bir öz taşıyan milli sanatını da bu mücadelenin içinde yaratıyor, bu mücadelenin hizmetine sunuyor. Bu milli sanatın önemli bir parçası da Filistin sinemasıdır. 1968'de El Fetih örgütünün himayesi altında Ürdün'de, çok kısıtlı imkanlarla bir Sinema Birliğinin kurulmasından beri Filistin sinemasının varlığından söz edilmeye başlandı. 1971'de Filistin Halk Kurtuluş Cephesi, 1972'de Filistin Kurtuluş Örgütü "Kültür ve Sanat" bölümü ve 1973'de Filistin Demokratik Halk Kurtuluş Cephesi de sinema bölümlerini kurdular ve mücadelelerinin sinemasını yaratmaya başladılar. 1972'de Birinci Genç Arap Sineması Festivalinde, "Bütün Ruhum ve Kanımla" adlı film, Filistin'e ilk kez bir uluslararası sinema ödülü kazandırdı. 1973'de Bağdat'ta, ilk kez Filistin üzerine filmler festivali düzenlendi.

Filistinli sinemacılar birlik yolunda olumlu adımlar attılar ve çeşitli dallardan sanatçıların da desteği ve çabalarıyla 1973'de Filistin Sinema Birliği adlı örgütü kurdular. Birlik, Filistin davasına inanan ve ona hizmet eden, Filistinli olan, olmayan bütün Arap sinemacılarını bir araya getirmeyi amaçlıyordu.

1968'de ilk Filistin filmleri ortaya çıkana kadar, Filistin yurdunun geçmiş tarihi ve mücadelesi hep Batılı ya da siyonist sinemacılar tarafından kendi ırkçı ve bölücü bakış açılarından yansıtılıyordu. 1968'den sonra Filistin'in silahlı kurtuluş mücadelesi, kendi sinema ürünlerini ortaya koymaya başladı. 1976'da Lübnan'da elinde kamera öldürülen Hani Cevheriye başta olmak üzere, militan sinemacılar, sinemayı Filistin davasının emrine verdiler.

Filistin filmlerini şu üç bölümde ele almak mümkündür: Aktüalite filmleri, belge filmleri ve konulu filmler. 1972'de FKÖ-Cezayir ortak yapımı olarak gerçekleştirilen ve Ürdün'deki Filistin direnişini anlatan Muhammed Slim Riad'ın "Geri Döneceğiz" filmi dışında, uzun Filistin filmlerinin tümü Filistinli olmayan Arap sinemacıları tarafından yapıldı. Siyonistlerin 1956 yılında Kafr Kassem köyündeki katliamını anlatan Lübnanlı Burhan Aleviye'nin "Kafr Kassem" i (1974) bu filmlerin en başarılısıdır. Filistinli sinemacılar ise bugüne kadar, aktüalite filmleri ve belgesel filmler yaparak emperyalizmin ve siyonizmin saldırganlığını ve Filistin halkının haklı mücadelesini konu edindiler. Belgesel filmler de, ya aktüalite filmlerinden yararlanılarak yapılmış yorum filmleriydi, ya da Filistin halkının, savaşan insanın günlük yaşantısından görüntüler sunan filmlerdi. Ayrıca tablolardan ve şarkılardan hareketle yapılmış belgesel filmler, mücadele içinde ölen sanatçılar üstüne yapılmış belgeseller de vardır. 1972'de Beyrut'ta siyonistler tarafından öldürülen romancı Hasan Kanafani üstüne yapılmış 16 dakikalık film gibi.

Filistin filmlerinde canlandırılan kahramanlar kimlerdir? Bunlar, fedailer, şehitler, şehit anaları, devrimci Arap kadınları, dövüşen şair ve sanatçılardır. Filistin filmlerinde fedailer cesareti, kurtuluş için ölümü göze alan bir mücadele ruhunu; şehitler fedakarlığı; şehit anaları da Filistin devrimi için tükenmez bir insan gücü kaynağını ve azmi simgeliyorlar. Dövüşen şair ve sanatçılar da mücadele içinde başlangıcından bu yana önemli bir yer tutuyorlar. Filistin direnişinin birçok yöneticisi şair ve romancılardan oluşuyor (öldürülen H.Kanafani, Kemal Nasır gibi). Filmlerde de sanatçı kahramanlar devrimci coşkuyu artıran öğeler oluyorlar.

Militan Filistin sinemacıları filmlerinin dağıtım ve gösterimini de militan bir şekilde yapıyorlar. 1968'den beri Ürdün'de, Lübnan'da ve Suriye'de köylerde, mülteci kamplarında ve Bedevilerin yaşadıkları yerlerde Filistin filmleri halka sunuluyor, halkın mücadele şevkini artırmada önemli bir rol oynuyor. Sinemacılar, Filistinlilerin kendilerini perdede bir halk olarak görmekten büyük sevinç duyduklarını belirtiyorlar. Öte yandan bu militan dağıtım içinde Çin, Vietnam, Cezayir sinemasının devrimci filmleri de halka sunuluyor.

Bugün Filistin Sinema Örgütünün sorumlusu, militan sinemacı Mustafa Ebu Ali şunları söylüyor: "Dünyadaki devrimci sinemanın bir parçası olan Filistin sineması, önüne dikilen iç ve dış engellere rağmen, kendini geliştirecektir. Aynı şekilde, Filistin halkı da emperyalizm ve yurdumuzu işgal edenler tarafından düzenlenmiş bütün komplolara karşı mücadeleden muzaffer çıkacaktır. Bu mücadelede, Filistin sineması diğer kültür alanlarıyla aynı ölçüde yerini alacak ve devrimin hizmetinde bir silah olacaktır. İnanıyoruz ki, Filistin halkı ve dünyanın mücadele veren diğer halkları sonunda galip geleceklerdir."

"SAKİNDİ ORANIN ŞAFAKLARI" MİLLİ TESLİMİYET VE KÖLELİK RUHU AŞILAMAYA ÇALIŞIYOR

CELAL ÜSTER

Rus sosyal-emperyalistleri yurdumuz üzerindeki hegemonya faaliyetlerini sadece siyasi ve iktisadi alanlarda değil, kültürel alanda da sürdürüyorlar. Ülkemize karşı giriştikleri yoğun bir kültürel saldırı siyasetiyle, halkımızı zehirlemeye çalışıyorlar. Onlar bu siyasetlerini, MC hükümetiyle kültürel anlaşmalar imzalayarak, Türkiye Yazarlar Sendikasını ikili anlaşmalarla bağlayarak, Sinematek Derneği ve ASA gibi kuruluşlar aracılığıyla gerici filmlerini ülkemize sokarak, aydınlarımızı ve sanatçılarımızı Rusya'ya çağırıp onları etki altına almaya çalışarak, ülkemizdeki bazı yayınevi ve dergileri karanlık yollardan besleyerek uyguluyorlar. Yeni Çarların bütün amaçları, yurdumuzda milli teslimiyet ve kölelik ruhunu yaymak, emperyalist emelleri için elverişli bir ortam yaratmak, sosyalizm maskesini takarak halkı aldatmak ve kendilerine hizmet edecek aydınlar yetiştirmektir. Sosyal-emperyalistlerin bu amaçla son olarak piyasaya sürdükleri Stanislas Rostotski'nin "Sakindi Oranın Şafakları" adlı filminin eleştirisini aşağıda sunuyoruz. Geçen yıl sadece Sinematek Derneğinde gösterilen bu film, şu sıralarda Türkiye sinemalarında oynamaktadır. Sovyetler Birliği'nde de bir yıl içinde 135 milyon insan tarafından seyredilmiştir. Bu nedenlerle, geçen yıl eleştirisini yaptığımız filmi yeniden ele alıyoruz.

"Sakindi Oranın Şafakları", yüzüne sosyalizm maskesi geçirmiş bir filmdir. Bu film, İkinci Dünya Savaşında Sovyet halkının Alman faşistlerine karşı verdiği şanlı mücadeleyi baştan aşağı çarpıtmakta, bir paravana olarak kullanmakta ve bu paravananın ardından en gerici ve en yoz fikirleri savunmaktadır.

Filmin hemen başında, kadın ve içkiden başka bir şey düşünmedikleri için düşman karşısında geri çekilmek zorunda kalan bir "Kızıl Ordu" taburunun yerine kadınlardan kurulu bir birliğin gönderildiğini görüyoruz. Filmin erkek kahramanı, "Nihayet içki ve kadın peşinde koşmayacak bir tabur geldi," diye sevinmektedir!

Filmdeki kadın kahramanların beşinin de savaşa yurtlarını haksız, emperyalist bir saldırıya karşı savunmak amacıyla değil, tamamen kişisel nedenlerle katıldıklarını görüyoruz. Öyle ki, bu kadınlar o sırada Almanya'da yaşıyor olsalardı aynı nedenlerle faşist orduya da katılabilirlerdi. Mesela, Margarita savaşa sırf kocasını kaybettiği için katılmıştır. Kocasının intikamını almak için orduya yazıldığını söylemektedir. Nitekim, düşürdüğü Alman uçağının pilotu paraşütle inerken Margarita kocasını hatırlamakta ve pilotu kişisel intikam duygusuyla öldürmektedir. Sonra da, uçak düşürdüğü için kendisine verilmek istenen madalyayı geri çevirmekte, "Benim kendi alınacak hesabım vardı" demektedir. Jenka ise gayrımeşru ilişki kurduğu evli bir albayın ardından çepheye gelmiştir. Daha sonra kadınların hamamda çırılçıplak yıkanırken gösterildiği bir sahnede Jenka'ya, "Bu kadar güzel bir vücut üniforma altında saklanır mı?" diye soracaklardır. Liza'nın düşlerinde, savaşın başlamasından bir gece önce kendisini bir erkeğe sunduğu, ama reddedildiği görülmektedir. Liza'nın savaşa katılma nedeni de, düş kırıklığına uğramış olmasıdır. Savaşın en kızgın anlarında bile hayal aleminde yaşayan Sonya ise ailesini kaybetmiştir.

Aynı kadın kahramanların ölümleri de savaşa katılmalarından farklı değildir. Margarita yaralandıktan sonra intiharı seçmektedir. Jenka adeta cinnet getirerek kendini Alman askerlerinin ortasına atmaktadır. Liza korkup paniğe kapılınca faşistler tarafından vurulmaktadır. Sözün kısası, hiç birinde, gerçek bir Kızıl Ordu askerinin büyük güçlükler karşısındaki sabırlı, kararlı ve sarsılmaz tutumu yoktur. Stalin, 1941'de yaptığı bir savaş konuşmasında şöyle diyordu: "Saflarımızda yufka yüreklilere, korkaklara, hainlere, yılgınlık yaratanlara ve kaçaklara yer yoktur. Halkımız korku nedir bilmeden savaşmalı, faşist istilacılara karşı yurtsever kurtuluş savaşımıza özveriyle katılmalıdır. Devletimizin yüce kurucusu Lenin, Sovyet erkek ve kadınlarının en büyük erdeminin, mücadelede cesaret, yiğitlik, korkusuzluk ve yurdumuzun düşmanlarına karşı halkla birlikte savaşmaya hazır bulunmak olması gerektiğini söylerdi." Savaşta yirmi milyondan fazla evladını kaybeden Sovyet halkı, Lenin ve Stalin'in bu sözlerine layık olduğunu ispatladı. Faşist saldırganı yurtlarından kovanlar, içki ve kadın peşinde koşan çapulcular ya da ne için savaştığını bilmeyen kadınlar değil, proleter devrimci bir önderlik ve disipline sahip olan, devrimci ve yurtsever bir ruh taşıyan Kızıl Ordu ve Sovyet halkıydı.

Filmin en canalıcı noktalarından biri de, savaş ve savaşta adam öldürme konusundaki ahlak anlayışıdır. Film boyunca, barış döneminde geçen sahneler renkli, savaş döneminde geçen sahneler siyah-beyaz verilmektedir. Bundan amaç, barışın ancak savaşılarak kazanılabileceği gerçeğini gözardı etmek, Alman emperyalizminin başlattığı haksız savaş ile anayurdunu savunan Sovyet halkının haklı direnişini aynı göstermek, savaşı yılgınlık verecek bir biçimde anlatmak ve böylece emperyalist saldırıya karşı milli kurtuluş savaşı veren halkları ideolojik bakımdan silahsız bırakmaktır.

Gene filmin başka bir sahnesinde, faşist istilacıyı öldürmenin canice ve ahlak dışı bir davranış olduğu savunulmaktadır. Filmin erkek kahramanı bir Nazi askerini bıçakla öldürdükten sonra Jenka, "Korkunç bir şey, insan kuralları dışında," diye söylenmekte ve bıçağı alarak dereye atmaktadır. Filmin bu sahnesi, Nazilerin elindeki silah ile Kızıl Ordunun elindeki silahı aynı göstermekte ve Sovyet halkının yurt savunmasını karalamaya çalışmaktadır.

"Sakindi Oranın Şafakları" adlı film aslında tek bir amaca yönelmektedir: Sosyal-emperyalizmin tahakküm ve hegemonya emelleri için uygun bir ideolojik zemin yaratmak; milli teslimiyet ve kölelik ruhu aşılamak.

Ülkemizde sosyal-emperyalist bir muhteva taşıyan böyle bir filmin gösterilmesi, bütün devrimci ve yurtsever sanatçılara görevlerini bir kere daha hatırlatmaktadır: Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi ışığında revizyonizme karşı sanat ve kültür alanında amansız bir mücadele cephesi açmak, Yeni Çarların karşı-devrimci fikirlerini yere çalmak, bağımsızlık ve devrim ruhunu yükseltmek!

Emekçi halkımızın milli kurtuluş uğruna kanıyla suladığı Anadolu toprağı, revizyonistlerin saçtığı zehirli tohumların yeşermesi için hiç de elverişli bir zemin değildir. Anadolu topraklarında filizlenip boy atacak olan, Türkiye işçi ve köylülerinin kendi elleriyle yetiştirecekleri bağımsızlık gülleridir!

ŞAİR A.KADİR : "Ben ne öğrendiysem halkımdan öğrendim"

21 Aralık Çarşamba günü Harbiye Şehir Tiyatrosunda şair A.Kadir'in 60. doğum yıldönümü dolayısıyla bir kutlama töreni düzenlendi. Türkiye Yazarlar Sendikası ve Harbiye Şehir Tiyatrosu tarafından ortaklaşa düzenlenen törende, A.Kadir'den çeşitli şiirler okundu, A.Kadir'le ilgili anılar anlatıldı ve konuşmalar yapıldı. Törenin sonunda A.Kadir kendi şiirlerinden örnekler sundu ve bir konuşma yaptı. A. Kadir şunları söyledi: "Ben hiç uzun yaşayacağımı sanmazdım. Önceleri kırkıma bir bassam başka bir şey istemem derdim. Kırkıma vardım. Elli yaşıma bir varsam dedim... Elliye vardım. Altmış yaşıma bir varsam başka bir şey istemem dedim. Bugün altmışımdayım. Artık daha yirmi yıl, otuz yıl yaşamak istiyorum. Çünkü çok borçluyum. Borcum halkımadır. Çünkü ben ne öğrendimse halkımdan öğrendim... Çektiklerim helâl olsun. Geçtiğim yol halkımın yoludur. Çetindir, kanlıdır, ama kapalı değildir. Yeniden hayata başlasan hangi yoldan geçmek isterdin deseler, aynı yolu seçerdim."

Bugüne kadar birçok devrimci, demokrat şiir kaleme alan, geçmiş kültür mirasımıza sahip çıkmaya çalışan, dünya halklarının devrimci ve yurtsever şiirlerini dilimize kazandıran A.Kadir'e bundan sonraki çalışmalarında başarılar diliyoruz.

SİNEMANIN HİCİV USTASI CHAPLİN ÖLDÜ

"özgürlük için savaşın"

Sinemanın ünlü "Şarlo"su Charlie Chaplin, 25 Aralıkta İsviçre'deki evinde 88 yaşında öldü. Chaplin daha sessiz sinema döneminde yarattığı Şarlo tipiyle, sürekli olarak kapitalist toplumun yoksul, ezilen sınıflarının yaşama, toplumda tutunma mücadelesini anlattı. Dar, partal ceketi, bol pantalonu, melon şapkası, bastonu ve postallarından başka bir şeyi olmayan Şarlo, kapıcı oldu, garson oldu, işsiz kalıp serseri oldu; itfaiyeci, boksör, müzisyen oldu; fabrikada işçi oldu. Chaplin, Şarlo'nun serüvenlerini anlatırken kahramanını hep büyük bir duygusallık içinde sundu. Şarlo hiç bir serüveninde çaresiz ve yenik düşmedi, mücadele azmiyle kendinden üstün güçleri dize getirdi, geleceğe hep umutla baktı.

Chaplin, hayatı boyunca demokrasi mücadelelerinin yanında yer alan, faşizme karşı çıkan bir sanatçıydı. Chaplin, Şarlo'nun serüvenlerini anlatırken, güçlü mizah duygusuyla kapitalist-emperyalist toplumun birçok temel sorunlarını sergileyebiliyor, iğneleyebiliyor, hicvediyordu. Chaplin, 1936'da yaptığı eşsiz güldürüsü "Modern Zamanlar" ile büyük ekonomik bunalım yıllarının Amerikasını, işsizliği, yaygın grevleri, işçi-polis çatışmalarını yansıttı. 1940'da "Büyük Diktatör" de, Alman faşizmini ve Hitler'i acımasızca eleştirdi, alaya aldı, büyük bir politik güldürü filmi yaptı.

1930 yılları Amerikasında büyük sermayenin basını Chaplin'i "patronların ve polisin amansız bir düşmanı" diye niteliyordu. Hitler'in Propaganda Bakanı Goebbels de Chaplin'e "aşağılık, soysuz, açgözlü bir yahudi" diyordu. Chaplin, 1950 lerde solcu avını başlatan senatör McCarthy'nin "kara liste" sindeydi. Amerikan Aleyhtarı Faaliyetler Komitesi, sanatçıyı komünist sayıyordu. 1952'de Avrupa'ya göçen Chaplin'in ABD'ye girmesi yasaklandı. Chaplin, ABD'deki bu "cadı kazanı" dönemini 1957'de İngiltere'de çektiği "New York'da Bir Kral" filminde ele aldı, ince ama sert bir mizahla eleştirdi.

1940'larda üzerinde "özgürlük" yazılı bir kürsüden yaptığı konuşmada inancını şöyle dile getiriyordu: "Saldırganlık, dünyayı bir kin çemberine soktu, kaz adımlarıyla bizleri kân ve sefaletin içine gömdü. Ama ümitsizliğe kapılmayın. Diktatörler çökecek ve onların gaspettiği iktidarlar yeniden halkların eline geçecektir. İnsanlar ölmesini bildikçe, özgürlük yok edilemeyecektir. Askerler, sizler, ne makina, ne de hayvan sürüsüsünüz. Kin beslemeyin. Özgürlük için savaşın. Demokrasi uğruna birleşelim. Yeni bir dünya için, her insana çalışma olanağı sağlayacak tertemiz bir dünya için savaşalım."

TÜM SANATÇILAR BİRLİĞİ KURULDU

TÜM SANATÇILAR BİRLİĞİ, 19 Aralık 1977'de İstanbul'da kuruldu. Birlik, sanatçıların bütün maddi ve manevi haklarını korumak için ekonomik ve demokratik bir mücadeleyi amaçlıyor. Ön çalısmaları bir süredir devam eden Birlik şu altı kuruluşun ortak çabasıyla gerçekleşti: Türkiye Yazarlar Sendikası, Halk Tiyatrosu, Türkiye İleri Müzik-İş Sendikası, Devrimci Sanatçılar Derneği, Perde ve Sahne Sanatkarları Sendikası ve Halk Bilimleri Derneği.

Revizyonistler, Tüm Sanatçılar Birliğinin kuruluş çalışmalarında da engelleyici ve bölücü bir rol oynadılar. Önceki toplantılarda Birliğe katılacak birçok kuruluşun sanatla ilgili olmadığını ileri sürdüler. Birlik yönetiminde etkili olamayacaklarını anlayınca da, onu kurdurtmamaya çalıştılar. Bu tavırları, sanatçıların birliğini gerçekten isteyenlerin gözünde teşhir olmalarına yol açtı.